

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 438 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 7 ΟΚΤΩΒΡΗ 2006

0.80 ΕΥΡΩ

ΙΩΝΙΟ
ΑΠΕΡΓΟ
ΑΝΤΕΧΩ

Αντέχουμε...
Συνεχίζουμε...
Θα νικήσουμε!

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

7/10/1917: Ο Λένιν κρυφά στην Πετρούπολη 7/10/1955: Ο Allen Ginsberg διαβάζει πρώτη φορά δημόσια το "Ουρλιαχτό" (San Francisco) 7/10/1905: Πρώτη περιπολία αστυνομικών με μοτοσικλέτες (Ν. Υόρκη) 7/10/1913: Γέννηση Αλμπέρ Καμύ 7/10/1924: Κυβέρνηση Μιχαλακόπουλου 7/10/1949: Δημιουργία Λ.Δ. Γερμανίας 7/10/1952: Γέννηση Βλαντιμίρ Πούτιν (Λένινγκραντ) 7/10/1959: Φωτογράφιση σκοτεινής πλευράς της Σελήνης 7/10/2000: Τελευταίος αγώνας στο Γουέμπλεϊ (Αγγλία - Γερμανία 0-1) 8/10: Ευρωπαϊκή μέρα γονέων και σχολείων 8/10/1818: Πρώτη φορά πυγμάχοι χρησιμοποιούν προστατευτικά γάντια 8/10/1827: Ναυμαχία Ναυαρίνου 8/10/1849: Θάνατος Edgar Allan Poe (Βαλτιμόρη) 8/10/1907: Εφεύρεση φωτοτυπικού μηχανήματος 8/10/1987: Θάνατος Κωνσταντίνου Τσάτσου 9/10: Ποικόσμια Ημέρα Ταχυδρομείων 9/10/1547: Γέννηση Μηγκέλ Ντε Θερβάντες (Δον Κιχώτης) 9/10/1813: Γέννηση Τζουζέπε Βέρντι 9/10/1935: Πραξικόπημα Παπάγου 9/10/1940: Γέννηση John Lennon 9/10/1944: Αυτοδιάλυση «Κυβέρνησης του βουνού» (ΠΕΕΑ) 9/10/1967: Δολοφονία Ερνέστο Τσε Γκεβάρα (Μάρκο Τεράν) 10/10: Ποικόσμια Ημέρα Ψυχικής Υγείας - Ημέρα για την κατάργηση της θανατικής ποινής 10/10/1853: Ανακάλυψη τοπίου 10/10/1862: Εκθρόνιση Οθωνα 10/10/1930: Γέννηση Χάρολντ Πίντερ 10/10/1963: O.J. F. Kennedy εγκρίνει αίτημα του FBI για παρακολούθηση του τηλεφώνου του M. L. King 11/10: Ημέρα μειώσης των ζημιών από φυσικές καταστροφές 11/10/1887: Ανακάλυψη οριθμομηχανής 11/10/1910: Γέννηση Νίκου Καββαδία (Μαντζουρία) 11/10/1963: Θάνατος Ζαν Κοκτά 11/10/1963: Θάνατος Edith Piaf 11/10/1961: Θάνατος Leonard "Chico" Marx (74 χρ.) 11/10/1972: Ακριβής μέτρηση της ταχύτητας του φωτός (299.792,4581 km/sec) 12/10: Ποικόσμια ημέρα κατά της πείνας - Ευρωπαϊκή ημέρα ραδιοφωνίας - Ημέρα αλληλεγγύης στους ιθαγενείς λαούς - Ποικόσμια ημέρα κατά της αφριτίδας 12/10/1942: Ανακάλυψη Αμερικής (Σαν Σαλβαδόρ) 12/10/1920: Θάνατος βασιλιά Αλέξανδρου (δάγκωμα πιθήκου) 12/10/1935: Γέννηση Λουτσιάνο Παβαρότι 12/10/1944: Απελευθέρωση Αθήνας 12/10/1953: Συμφωνία ΗΠΑ - ΕΛΑΣ για εγκατάσταση βάσεων 13/10/1792: Θεμελίωση Λευκού Οίκου (G. Washington) 13/10/1884: Καθέρωση Γκρίνουιτς ως σημείου ανοιχοράς για υπολογισμό της ώρας 13/10/1909: Θάνατος Francisco Ferrer 13/10/1921: Γέννηση Yβ Μοντάν 13/10/1923: Η Αγκυρα πρωτεύουσα της Τουρκίας 13/10/1925: Γέννηση Μάργκαρετ Θάτσερ (Μάργκαρετ Χίλντα Ρόμπερτς) 13/10/1941: Γέννηση Paul Simon 13/10/1943: Κήρυξη πολέμου από Ιταλία κατά του Αξονά του οποίου ήταν σύμμαχος 13/10/1971: Γέννηση Πύρρου Δήμα (Χειμάρρα) 13/10/1999: Η Γερουσία των ΗΠΑ αρνείται την επικύρωση συνθήκης για πλήρη απαγόρευση των πυρηνικών, θέτοντας σε κίνδυνο την ασφάλεια του πλανήτη.

● Ταμειακές μηχανές στα μπορντέλα ΤΩΡΑ ●●● ΦΠΑ και στο... ξεχαρμάνιασμα ●●● Διότι έχουμε μπερδέματα με το ΑΕΠ ●●● Μας παίρνει μια δεκαετία μέχρι να καταλάβουμε ότι ήταν μεγαλύτερο απ' αυτό που μετράγαμε ●●● Τώρα, λοιπόν, με την αύξηση του ΑΕΠ κατά 25%, το ποσοστό που δίνεται για την Παιδεία, έχει μειωθεί κατά το ένα τέταρτο. ●●● Και η επιχορήγηση προς το ΙΚΑ πρέπει να αυξηθεί κατά 25% ●●● Και για όλα τα χρόνια που το ΑΕΠ θα δεωρηθεί υποεκτιμημένο ●●● Αν δεν κάνουμε λάδος, κυρ-Αλογοσκούφη μας, αυτό προβλέπεται από το νόμο του κυρ-Ρέππα και του κυρ-Χριστοδουλάκη ●●● Ανακαλύψαμε και το ΑΕΠ-Τιραμόλα; ●●● Οχι, ρε παιδιά, δεν είναι καινούργια η πατέντα, παμπάλαια είναι ●●● Το 'χουν κάνει και άλλοι, το 'χουμε ξανακάνει και μεις ●●● Δίδαγμα (πολιτικόν και όχι ηθικόν): μη δείχνετε καμιά εμπιστοσύνη στις μετρήσεις τους ●●● Η εμπειρία σας είναι πολύ πιο αξιόπιστη απ' όλες τις στατιστικές τους ●●● Οπου εμπειρία διάθαζε:

ποια η σχέση του περιεχόμενου του πορτοφολιού σου με τα αγαθά που έχεις ανάγκη για να ζήσεις; ●●● Δεν είναι ντροπή για μια εργαζόμενη οικογένεια να παίρνει το παιδί από το χεράκι κάθε πρωί και να στήνεται έξω από το σχολείο, αναζητώντας δάσκαλο που δεν απεργεί; ●●● Δεν είναι αυτό άσκηση πίεσης πάνω στους απεργούς με τα μύρια άλλα προβλήματα; ●●● Γ' αυτό και μεις καλούμε στην ελάχιστη εκδήλωση αλληλεγγύης ●●● Μην πηγαίνετε τα παιδιά σας στο σχολείο ●●● Τι φωνάζετε, ρε, για το μπάτσο με τη σιδερογροδιά; ●●● Αφού δεν τη χρη-

σιμοποίησε ●●● Είδατε κανένα δάσκαλο με σκισμένο πρόσωπο ή κρανίο; ●●● Πραγματικά πρωτότυπη η δέση του Πολύδωρα (την οποία αντέγραψε από τους μπατσούσυνδικαλιστές που πρώτοι τη λανάρισαν) ●●● Μετά απ' αυτή την τοποδέπηση δε νομίζουμε ότι υπάρχουν περιδώρια οποιασδήποτε συζήτησης ●●● Η σήλη αισθάνεται την ανάγκη να αποδοκιμάσει την ενέργεια του σαλονικιού συνταξιούχου, όστις άδειασε έναν ολόκληρο κεσό γιαούρτι στο κεφάλι του Νομάρχου (ένας είναι ο νομάρχης με κεφαλαίο το Ν) ●●● Θεωρεί ότι το πέταμα στα σκουπίδια ενός

◆ Και πάνω στο στρίμωγμα νάσου οι πρόωρες εκλογές. Ως απειλή από στελέχη της κυβερνητικής παράταξης προς το ΠΑΣΟΚ. Παλιό το κόλπο αλλά πάντα πιάνει. Διότι το ΠΑΣΟΚ με τα χάλια που έχει δεν τολμά να απαντήσει στην κυβέρνηση «ιδού η Ρόδος...», οι δεξιοί αρθρογράφοι βρίσκουν υλικό για ποπαροσανούλεις και η πολιτική ατζέντα γέρνει κάπως προς θέματα που είναι πιο βολικά για την κυβέρνηση. Που της δίνουν μια ανάσα, βρε αδερφέ.

◆ Φόρεσε το πιο περιστούδαστο και ευλαβικό ύφος του, πήρε την εικόνα της Παναγιάς της Βρεφοκρατούσας στα χέρια του και την παρέδωσε στον τοπικό δεσπότη, ενώ τα πλήθη των πιστών σταυροκοπιόντων συνεπαρφένει για το θαύμα. Κι αφού ευχήθηκε η Παναγιά «να σκέπει όλο τον κόσμο και να ευλογεί όλους τους ανθρώπους,

**■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ <<Κ>>**
● Ο K.X.N. 50 ευρώ

προσφεύγοντες και μη, σ' αυτήν», ο υπουργός Δημόσιας Τάξης Βύρων Πολύδωρας επέστρεψε στην έδρα του για να δώσει εντολή στους «προίτορο ουρμπάνους» των ΜΑΤ να «ψεκάσουν» και πάλι με χημικά τους απεργούς εκπαιδευτι-

κούς.

◆ Επρεπε να υπάρξει αυτός ο συνδυασμός, για να επιβεβαιωθεί και το ρηθέν υπό του τοπικού δέσποτα: «Ευχαριστούμε το Σάμα της Αστυνομίας, το οποίο βλέπουμε με αγάπη, και το θεωρούμε το ειρηνοδότερο όγκανο της βουλής του Θεού!»

◆ Οπως αποδείχτηκε από την ολληλογραφία με τους ελβετούς δικηγόρους, που αποκάλυψε το «Βήμα», η κυβέρνηση ήξερε πολύ καλά ότι δεν υπήρχε περίπτωση να πάρει στοιχεία από λογοριασμούς ελβετικών τραπεζών για την υπό-

Του άντρα του πολλά βαρύ...

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ξένες γλώσσες, ωδεία, γυμναστήρια, σχολές χορού και πάστης φύσεως άλλα προγράμματα τα οποία παρακολουθούν τα παιδιά.

Σκάι FM Ελπίζω στο θέμα της Παιδείας η κυβέρνηση να δείξει το αναγκαίο θέρρος και να προχωρήσει στην εξυγίανση του χώρου αυτού, για να μπορέσουμε να επενδύσουμε και περισσότερους πόρους.

Οδυσσέας Κυριακόπουλος (πρ. πρέδερος ΣΕΒ)

Κάθε θαύμα τρεις ημέρες και οι κουμπάροι τέσσερις. Οσονού-

πω θα το ξεχάσουμε κι αυτό. Οπως ψιλοξέχασμε τον Σαλαγκούδη, τον Ρεγκούζα, τα δεκάδες στελέχη που βούτηξαν το δάχτυλο στο μέλι αυτά τα δυνάμιση χρόνια της σεμνής και ταπεινής μας κυβέρνησης. Οπως ψιλοξέχασμε και τις υποκλοπές και τα άλλα του μυαλού μας, την ανεργία, που όλο μειώνεται και όλο θεριεύει, την ακρίβεια, που όλο ελέγχεται και όλο μας ξεζουμίζει σκανδάλα.

Ποντίκι

Αυτό που φρίνεται να ενδιαφέρει περισσότερο τον Β. Πολύδωρα είναι τα υπονοούμενα και

όχι τα γεγονότα. Μας προτρέπει λοιπόν να κάνουμε σαφή διάκριση ανάμεσα στον... κρίκο και τη σιδηρογροθιά! Φαίνεται ότι είναι εντελώς διαφορετικό πράγμα να σκοτώνεις με μοχαΐρ ή με ψαλίδιο! Επομένως στην παράταση της Ολομελείας, Σύγουρα δεν το έκανε για λόγους σκανδαλολογικής προπαγάνδας, γιατί τέτοια προπαγάνδα δεν υπήρξε στη διάρκεια του καλοκαιριού. Άλλωστε, δεν συνέφερε την κυβέρνηση να «στηκώσει» ένα θέμα που ήξερε ότι οδηγούντων στην παραγραφή. Η παράταση της Ολομελείας έγινε για ένα μόνο λόγο. Επειδή τότε στο επιπελείο του Μαζίου συζητούνταν σοβαρά το ενδεχόμενο να ψηφίσουν το νόμο-πλαίσιο για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ μέσα στο καλοκαίρι, αιφνιδιάζοντας τους φοιτητές. Τελικά, επικρότησε η άλλη άποψη και δεν προχώρησαν σε μια τέτοια κίνηση.

Στο σημείο αυτό θέλω να πω, επίσης, ότι έχουμε απόλυτο σεβασμό στο περιβάλλον, στην αισθητική, στα δεδο

■ ΠΑΣΟΚ «Δίκαιη κοινωνία» με... άγριο καπιταλισμό

Tο παίδεψαν λίγο, βρέθηκαν αντιμέτωποι με τη δυσκολία του δημιουργεί το γεγονός ότι όλες οι βαρύγδουπτες λέξις έχουν ήδη χρησιμοποιηθεί ως προεκλογικά σλόγκαν (βλέπετε, κάποια στιγμή ακολούθησε και η ΝΔ στο δρόμο που είχε ανοίξει το ΠΑΣΟΚ), τελικά το βρήκαν οι επικοινωνιολόγοι του Γιωργάκη: «Δίκαιη κοινωνία» είναι το βασικό σλόγκαν με το οποίο θα προευτεί προς τις επόμενες εκλογές το ΠΑΣΟΚ. Το πρωτολανσάρισε στη Θεσσαλονίκη ο Γιωργάκης και έκτοτε το επαναλαμβάνει συνεχώς σε κάθε δημόσια εμφάνιση ή δήλωση που κάνει.

To σύνθημα είναι αρκούντως πιασάρικο για να κάνει «μπαμ» στους ψηφοφόρους από τα λαϊκά στρώματα και αρκούντως αόριστο για να μην ανησυχεί την αστική τάξη. Διότι δεν βρισκόμαστε στο 1981, για να ανησυχούν κάποιοι κεφαλαιοκρατικοί κύκλοι από την αντιπολιτευτική ρητορική. Έχουν περάσει 25 χρόνια από τότε, το ΠΑΣΟΚ έχει κατ' επανάληψη περάσει με επιτυχία τις εξετάσεις του, αποτελεί θεμέλιο του πολιτικού συστήματος και η αντιπολιτευτική ρητορική του συγχωρείται, ακόμα και όταν χρησιμοποιεί λέξεις από τις οποίες η αστική τάξη παθαίνει αλλεργία. Άλλωστε, η «δίκαιη κοινωνία» του Γιωργάκη είναι απλώς ένα παπαρολογικό κέλυφος, το οποίο περιέχει την ίδια αικριβώς πολιτική με αυτή που ακολουθούσαν οι κυβερνήσεις Σημίτη και συνεχίζει η κυβέρνηση Καραμανλή. Ιδού ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα από την ομιλία του Γιωργάκη στην ΚΟ του ΠΑΣΟΚ:

«Πιστεύω ότι και το κράτος και η αγορά μπορούν να λειτουργήσουν υπέρ μιας δίκαιης κοινωνίας, με κανόνες όμως και με αρχές. Πιστεύω περισσότερο στην προστασία του δημόσιου συμφέροντος, παρά στην προστασία του δημόσιου χαρακτήρα οργανισμών και φορέων». Ο καπιταλισμός είναι αυτός που θα μας οδηγήσει στη «δίκαιη κοινωνία». Και όχι κάποια παρωχημένη μορφή καπιταλισμού, με ένα δίκτυο κρατικών επιχειρήσεων μέσω των οποίων αισκούνταν και μια οριακή κοινωνική πολιτική (αυτό ήταν το παλιό δόγμα της σοσιαλδημοκρατίας), αλλά ο ανασυγκροτημένος σε συντηρητική βάση καπιταλισμός, στο πλαίσιο του οποίου ιδιωτικοποιούνται τα πάντα και το πάλαι ποτέ «κοινωνικό κράτος» του εξαφονίζεται.

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ δεν δίστασε να ταχθεί «αναφανδόν υπέρ της συνεργασίας με ξένες επιχειρήσεις», μέσω των οποίων θα αποκτήσουμε «τεχνογνωσία, εμπειρία, εμπορικά δίκτυα, ποιότητα και να προσελκύσουμε ξένες επενδύσεις». Θεωρούμε δεδομένο ότι ο αναγνώστης της «Κ» δεν έχει ανάγκη από παραπέρα επεξήγησης για το τι σημαίνουν όλ' αυτά. Όμως, και ο εργαζόμενος που ψηφίζει (ή ψήφιζε) το ΠΑΣΟΚ έχει πλέον την επιπειρία για να καταλάβει τι σημαίνουν όλ' αυτά. (Το αν ξαναψηφίσει το ΠΑΣΟΚ έχει να κάνει με την κυριαρχία του «κοινοβουλευτικού κρετινισμού» σε συνθήκες σημαντικής υποχώρησης του μαζικού κινήματος και των διεκδικητικών αγώνων).

Το ΠΑΣΟΚ υπόσχεται «δίκαιη κοινωνία» με... άγριο καπιταλισμό. Δεν έχει καμιά σχέση με την παλιά σοσιαλδημοκρατία και τις μικρομεταρρυθμίσεις της προς όφελος των λαϊκών στρωμάτων, μέσω των οποίων επεδίωκε την κοινωνική συναίνεση και την ενσωμάτωση των εργαζόμενων στρωμάτων στη λογική του συστήματος.

■ <Γύψο> ζητούν

Δεν είναι δυνατό μια μικρή συγκέντρωση να κλείνει το κέντρο της Αθήνας, (ξανα)δηλώσε την περασμένη Τρίτη ο Μήχαλος, πρόεδρος του συνδικάτου των εμποροβιομηχάνων της Αθήνας. Σε τι ανακρεόταν; Στα συλλαλητήρια των εκπαιδευτικών, που κατ' αυτόν «δεν είναι πάνω από 200 - 300 άτομα!» Επειδή όλος ο κόσμος έχει εικόνα απ' αυτά τα συλλαλητήρια (το πρώτο είχε 5.000 κόσμο και τα επόμενα κυμαίνονταν μεταξύ 10.000 και 20.000), μπορούμε να καταλάβουμε σε τι αποβλέπει όλη αυτή η φιλολογία περί περιορισμού των «μικρών» διαδηλώσεων, στην οποία πρωτοστατούν οι εμποροβιομηχάνοι και σαν πειθήνια σκυλάκια αικουδούσαν οι κυβερνήσεις (το ζήτημα, ως γνωστόν, άνοιξε ο ίδιος ο Σημίτης ως πρωθυπουργός και το συνέχισε καλοκαιριάτικα ο Πολύδωρας). Εκείνο που στην πραγματικότητα θέλουν, είναι να βάλουν στο «γύψο» όλες τις διαδηλώσεις. Να «αποστειρώσουν» το κέντρο της Αθήνας. Να επιτρέπονται το πολύ μιαδυο εθιμοτυπικές πορείες το χρόνο (Πολυτεχνείο – Πρωτομαγιά) και όλες οι άλλες πορείες να «οριθετούνται» από την Αστυνομία.

■ Τα πήρε αλλά... με απόδειξη!

Tην ώρα που στην Ελλάδα γίνεται σφαγή για το αν ο Φιλίππου της ΦΑΓΕ έκανε προεκλογική συγκέντρωση του υφυπουργού Παπαθανασίου στη βίλα του, στην Κύπρο αποκαλύπτεται ότι βρετανική εταιρία πρόσφερε 50.000 λίρες (γύρω στις 85.000 ευρώ) στην προεκλογική εκστρατεία του προέδρου Παπαδόπουλου το 2003 και δεν τρέχει τίποτα. Γιατί λέει η πλευρά του προέδρου- τα λεφτά δόθηκαν στην προεκλογική εκστρατεία και όχι στον πρόεδρο και δόθηκαν... νόμιμα, με τραπέζικη συναλλαγή και με... απόδειξη!

O κυβερνητικός εκπρόσωπος επιβεβαίωσε δημοσίευμα της εφημερίδας «Πολίτη», προσθέτοντας ότι... δεν ανελήφθη οποιαδήποτε δέσμευση έναντι της συγκεκριμένης εταιρίας. Γι' αυτό και δεν εγείρεται μεζίν θέμα πολιτικής τάξης. Κάποια στιγμή η συνεργασία τους διακόπηκε και προέκυψε μια διαφορά 50.000 λιρών. Ο Σαρρής υποστηρίζει ότι, έπειτα από επιθυμία της εταιρίας, το ποσό αυτό κατατέθηκε στον προεκλογικό αγώνα του Παπαδόπουλου το 2003 και κόπηκε απόδειξη. Η εταιρία, όμως, αρνείται ότι έκανε τέτοια προσφορά

ότι το θέμα δεν αφορά τον ίδιο, αλλά την εκστρατεία του!!!

H εταιρία είναι η βρετανική πετρελαϊκή Watford Petroleum Uktaine Holding Limited, η οποία ουδέλως δραστηριοποιείται στην Κύπρο (?!). Αυτή η εταιρία συνεργάζοταν με το δικηγορικό γραφείο του Πολάκη Σαρρή, «κολλητού» του Παπαδόπουλου, πρώην προεδρικό συμβούλου και υπεύθυνου της προεδρικής εκστρατείας. Κάποια στιγμή η συνεργασία τους διακόπηκε και προέκυψε μια διαφορά 50.000 λιρών. Ο Σαρρής υποστηρίζει ότι, έπειτα από επιθυμία της εταιρίας, το ποσό αυτό κατατέθηκε στον προεκλογικό αγώνα του Παπαδόπουλου το 2003 και κόπηκε απόδειξη. Η εταιρία, όμως, αρνείται ότι έκανε τέτοια προσφορά

και ζητάει από τον Σαρρή τα πενήντα χιλιάρικα λίρες.

H διαφορά των δύο μερών θα λυθεί στα δικαστήρια (ή με ιδιωτικό συμβιβασμό) και εμάς δεν μπορείτε λόγος. Εχουμε, όμως, μια αφελή απορία: Για ποιο λόγο μια πετρελαϊκή εταιρία να δώσει τόσα λεφτά στην προεκλογική εκστρατεία ενός πολιτικού σε μια χώρα όπου δεν κάνει μπίζνες; Ή μήπως κάνει... εμμέσως; Κατά τα άλλα, συμφωνούμε ότι δεν τίθεται μείζον ζήτημα πολιτικής τάξης. Στον καπιταλισμό, είθισται οι επιχειρήσεις να χρηματοδοτούν, φανερά ή κρυφά, τα αστικά κόμματα και τους πολιτικούς της. Γι' αυτό άλλωστε τους αποκαλούμε πολιτικό προσωπικό, σε διάκριση με το υπηρετικό προσωπικό που απασχολούν στις βίλες τους οι καπιταλιστές.

■ Μεθοδεύσεις βλέπει Χριστόφιας

«Μεθοδεύσεις» από την πλευρά της ΕΕ βλέπει ο πρόεδρος του ΑΚΕΛ Δ. Χριστόφιας, εκτιμώντας ότι «πιθανό αποτέλεσμα θα είναι η Τουρκία να πάρει παρατάσεις στην υποχρέωση υλοποίησης των δεσμεύσεων που ανέλαβε έναντι της ΕΕ, χωρίς να προβεί σε ουσιαστικές κινήσεις από μέρους της». Τι ξέρει ο Χριστόφιας; Ολα αυτά που παίζονται στο παρασκήνιο και που προσπαθούν να κρύψουν οι γνωστοί ευρωλόγοι που εξοικολούθηκαν να πλαισάρουν την προπαγάνδα της ΕΕ που «τεέκεται σε αρχές» και «στριμώχνει την Τουρκία». Καθώς πλησιάζει η 8η Νοέμβρη, ημερομηνία που θα δημοσιοποιηθεί η έκθεση της Κομισιόν για την «πρόσδο» της Τουρκίας, όλοι οι ιθύνοντες των Βρυξελλών καλούν την Τουρκία να υλοποιήσει το πρωτόκολλο τελωνειακής σύνδεσης, δεν παραλείπουν, όμως, να σημειώσουν και την «ανάγκη τερματισμού της απομόνωσης των Τουρκοκυπρίων».

■ Κόρη του μπαμπά της...

Mε το που γύρισε από τη Νέα Υόρκη (έλειπε κάνα μήνα) η Ντόρα κανόνισε να την καλέσουν σε τηλεοπτική εκπομπή και με τα όσα είπε (και τους χειρισμούς που έκανε στη συνέχεια) απέδειξε ότι είναι γνήσια κόρη του μπαμπά της, του και «αρχερέα της ίντριγκας» επτονομάζοντας.

Pρώτα έριξε ένα καρφί στον Καραμανλή: «Έγω δεν έχω χρησιμοποιήσει αυτή τη φράση», είπε για το «αρχερέα της διαπλοκής», το οποίο όμως έχει πει για Σημίτη ο Καραμανλής ως αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης.

Yστέρα, έριξε έναν κάρφαρο στη Γιαννάκου και από σπόντα στο Ρουσόπουλο: «Γίνεται διάλογος, για το θέμα της Παιδείας, αλλά το πρόβλημα είναι ότι δεν το έχουν καταλάβει οι πολίτες ότι γίνεται διάλογος», ήταν η απάντηση της Σημίτης στη θεία Ντόρα, γιατί οι άλλοι θα σε κόψουν φέτες και θα σε μοιράζουν στην πλατεία Συντάγματος.

Fορετική τοποθέτηση σε σχέση με τη σκληρή γραμμή της ΝΕΤ και σε λόγο τα ρ

Το τέλος των αυταπατών

Πριν από έναν αιώνα, ο ηγέτης της επανάστασης που απελευθέρωσε τους εξαθλιωμένους προλετάριους και μουζίκους της Ρωσίας, ο Λένιν, έγραψε σε ένα από τα έργα του, ότι οι εργάτες θέλουν και φωμί και κρέας και ψάρι. Αν δεν τους τα δώσεις, θα γυρίσουν εναντίον σου. Αυτό βλέπουμε να επιβεβαιώνεται στην περίπτωση της κυβέρνησης της Χαμάς στην Παλαιστίνη, μιας «κυβέρνησης» χωρίς πραγματική εξουσία (αυτό είναι αλήθεια), όμως κυβέρνησης, αφού έτσι δηλώνει κι έτσι παρουσιάζεται.

Η Χαμάς δεν είναι προλεταριακή επαναστατική οργάνωση. Δεν καταφέρεται κατά του συστήματος της μισθωτής στλαβίας, αλλά περιορίζεται σε καθαρά εθνικοπελευθερωτικούς στόχους. Ακόμα όμως κι αυτό, δεν ήταν αρκετό για να την κάνει να συσπειρώσει όλο το λαό γύρω της. Οι επεργίες των δημοσίων υπαλλήλων μπορεί να ενισχύθηκαν από τους εγκάθετους της Φατάχ, αλλά ας μη γελιόμαστε, οι εγκάθετοι βρήκαν έδαφος και πάτησαν. Πόσο μπορεί να αντέξει κανείς στην πείνα, όταν δεν του δίνεται μια άλλη λύση; Κι όταν λέμε άλλη λύση δεν εννοούμε την υποταγή στον ισχυρό ή τη λαμπριά, αλλά την αντίσταση με όσο γίνεται περισσότερο οργανωμένο τρόπο.

Τι έκανε η Χαμάς τους τελευταίους δεκα μήνες που είναι στην κυβέρνηση; Άρκεί και μόνο το γεγονός ότι δεν πρόλαβε η εξουσία να τη διαφθείρει (όπως τη Φατάχ) για να συσπειρώσει το λαό γύρω της; Πώς ενίσχυσε την αντίσταση στους κατακτητές; Με τις περιοδείες στις αραβικές πρωτεύουσες και τις εκκλήσεις για λεφτά που τελικά μπλοκαρίστηκαν στις αιγυπτιακές τράπεζες; Ή με τις συνεχείς υποχωρήσεις στον Αμπάτας (αναθετούντάς του τη δικαιοδοσία για «ειρηνευτικές συνομιλίες» με το Ισραήλ), τη στιγμή που ήταν γνωστό το ποιόν του από χρόνια; Και μόνο τα κολακευτικά λόγια του Μπους για το πρόσωπό του αρκούσαν για να τον αντιληφθεί κανείς. Εδώ η Χαμάς παριδεύτηκε στον ίδιο της στόχο. Αντί να απαιτήσει από τον Αμπάτα να δώσει τα χρήματα που χρειάζονται για να πληρωθούν οι δημόσιοι υπάλληλοι (η Παλαιστινιακή Αρχή έχει αρκετά λεφτά, σε αντίθεση με την κυβέρνηση), απειλώντας με παραίτηση σε αντίθετη περίπτωση και χρεώνοντας αυτή την παραίτηση στον ίδιο τον Αμπάτα, ακολούθησε πολύ μετριοπαθή στάση. Στόχος της ήταν να μείνει στην κυβέρνηση με κάθε τρόπο, άσχετα αν στην πραγματικότητα δεν είχε εξουσία να κυβερνήσει. Και να συνεργαστεί με τον Αμπάτα πιστεύοντας ότι θα μπορέσει να διαπρήσει την ισορροπία μεταξύ των πιεσεών για περισσότερες υποχωρήσεις και συμβιβασμούς με τους Σιωνιστές από τη μια πλευρά και έντασης της αντίστασης από την άλλη.

Η αυταπάτη ότι θα μπορούσε να ισορροπήσει καταρρέει. Μαζί της καταρρέει κι η αυταπάτη ότι μια κυβέρνηση μιας αντιστασιακής οργάνωσης μπορεί να ικανοποιήσει το δίκιο του λαού της, αν αυτή δεν έχει ένα πρόγραμμα ριζικών κοινωνικών αλλαγών και μια πολιτική τακτική που να οδηγεί σ' αυτό το στόχο.

Ισως είναι ζήτημα χρόνου ο πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής Αμπάτα να διαλύσει την κυβέρνηση της Χαμάς και να πάει σε νέες εκλογές ή να εφαρμόσει κατάσταση «έκτακτης ανάγκης» επ' αριστο. Το σκηνικό έχει στηθεί με τα γεγονότα που εξελίχθησαν ραγδαία τις τελευταίες μέρες. Πρώτα με τις απεργίες των δημόσιων υπαλλήλων, που συνεχίζονται από τις αρχές του Σεπτέμβρη, και στη συνέχεια με τις αιματηρές συγκρούσεις μεταξύ οπαδών της Χαμάς και της Φατάχ από την περασμένη Κυριακή, που κόστισαν τη ζωή σε τουλάχιστον δέκα Παλαιστίνιους (πάνω από 100 είναι οι τραυματίες), ενώ είχαν σαν αποτέλεσμα πυρπολήσεις δύο υπουργείων στη Γάζα και ενός γραφείου στην έδρα της κυβέρνησης στη Ραμάλα.

Οι συγκρούσεις επεκτάθηκαν από τη Λωρίδα της Γάζας σε τουλάχιστον τέσσερις πόλεις της Δυτικής Οχθης (Ιεριχώ, Χεβρώνα, Ναμπλούς και Ραμάλα). Εφτασαν μάλιστα στα πρόθυρα γενικευμένης εμφύλιας σύρραξης με απειλές για δολοφονία γηγετικών στελεχών της Χαμάς (του ηγέτη της Χαλέντ Μεσάλ, που ζει στη Δαμασκό, και του υπουργού Εσωτερικών Σαέντ Σεγιάν) από την οργάνωση «Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ-Ακσα» (που πρόσκειται στη Φατάχ) και τη δολοφονία ενός γηγετικού στελέχους της Χαμάς στην πόλη Καλκίλια της Δυτικής Οχθης από μασκοφόρους που

Ενοπλοί της Φατάχ αναγκάζουν καταστηματάρχες να κλείσουν τα μαγαζά τους στη Βηθλεέμ

προφανώς σχετίζονται με τη Φατάχ, αν και κανείς δεν έχει τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ) αναλάβει την ευθύνη.

Πατώντας πάνω στο υπαρκτό πρόβλημα των 160.000 απλήρωτων δημόσιων υπαλλήλων, λόγω του διεθνούς εμπάργκο κατά της καθ' όλα νόμιμα εκλεγμένης παλαιστινιακής κυβέρνησης και της παρακράτησης από τους Σιωνιστές των τελωνειακών δασμών και φόρων, που συλλέγει κάθε μήνα το Ισραήλ για λογαριασμό της Παλαιστινιακής Αρχής (σύμφωνα με τις συμφωνίες του Οσλο του '93), ο Αμπάτας επιχειρεί να ρίξει την κυβέρνηση της Χαμάς. Το φιάσκο της κυβέρνησης «εθνικής ενότητας» δεν ήταν παρά το φύλλο συκής του πονηρού προέδρου, που απαιτήσεις αυτό που η Χαμάς είχε από καιρό απορρίψει: την ανοιχτή αναγνώριση του Ισραήλ και

όλων των προηγούμενων «ειρηνευτικών» συμφωνιών που είχε υπογράψει η Παλαιστινιακή Αρχή με τους Σιωνιστές. Αφού η Χαμάς δεν ενέδωσε (παρά ότι έκανε κάποιες σημαντικές υποχωρήσεις) και ο Αμερικανός πίεζαν, ο Αμπάτας διέκοψε τις συνομιλίες, που υποτίθεται ότι είχαν καταλήξει σε συμφωνία, και απέκλεισε κάθε ενδεχόμενο να επαναληφθούν, αν η Χαμάς δεν αλλάξει στάση. Ταυτόχρονα, εκπρόσωπος της Χαμάς απέδωσε σε προπαγάνδα (από ποιόν άραγε;) τις δηλώσεις του Αμπάτα για νέα κυβέρνηση! Ακόμα και τώρα η Χαμάς τείνει χείρα βοηθείας στον εκλεκτό των Αμερικάνων και των Σιωνιστών, Αμπάτα, για να αποφύγει τον εμφύλιο.

Κι αυτό τη στιγμή που οι πρατοριανοί της Φατάχ συμπεριφέρονται σαν γκάνγκοτερ (φτάνοντας στο σημείο να πυροβολούν όσους δεν απεργούσαν), πυροδοτώντας εμφύλιο πόλεμο τη στιγμή που γνωρίζουν ότι δεν φταίει η κυβέρνηση της Χαμάς που παραμένουν απλήρωτοι οι δημόσιοι πριν τη συναντήσει.

Απ' τη μερία της η Ράις στήριξε τον Αμπάτα υποστηρίζοντας ότι η κυβέρνηση δε μπορεί να κυβερνήσει πλέον, δίνοντας δηλαδή «γραμμή» στον Αμπάτα να τη διαλύσει. Γιατί λοιπόν να μην το κάνει αυτό ο Αμπάτας, βλέποντας ότι δεν υπάρχει κα-

μία περίπτωση να δώσει γην και ύδωρ η Χαμάς και να αυτοκτονήσει πολιτικά; Απ' τη μερία τους οι ηγέτες της Χαμάς κάνουν σα να μην κατατολαβαίνουν. Ο Παλαιστίνιος πρωθυπουργός Ισμαήλ Χανίγια κάλεσε τον Αμπάτα να δουλέψουν μαζί για να ξεπεραστεί η κρίση και ο πονηρός Αμπάτα κάλεσε τους δικούς τους «δικούς του» να σταματήσουν τις εχθροπραξίες. Ταυτόχρονα, εκπρόσωπος της Χαμάς απέδωσε σε προπαγάνδα (από ποιόν άραγε;) τις δηλώσεις του Αμπάτα για νέα κυβέρνηση! Ακόμα και τώρα η Χαμάς τείνει χείρα βοηθείας στον εκλεκτό των Αμερικάνων και των Σιωνιστών, Αμπάτα, για να αποφύγει τον εμφύλιο.

Τι θα γίνει αν πέσει η Χαμάς από την κυβέρνηση; Κανείς δε μπορεί να γνωρίζει με ακρίβεια. Το σήγουρο είναι ότι οι χιλιάδες ψηφοφόροι που την ψήφισαν, όχι μόνο γιατί δεν είχε διαφθαρεί αλλά και γιατί κρατούσε ζωντανή την αντίσταση, δεν θα υποταχτούν στις αμερικανοϊσραηλινές επιταγές. Μπορεί ο Αμπάτας να γιλιώσει από ένα πονοκέφαλο και να πετυχεί την πολυπόθητη άρση του εμπάργκο, θα έχει όμως να αντιμετωπίσει ένα ακόμα μεγαλύτερο. Οσο δε δικαιώνεται ο παλαιστινιακός λαός, ούτε ο Αμπάτας ούτε οι Αμερικανοί με τους Σιωνιστές θα βρουν ησυχία. Αυτό είναι το μόνο βέβαιο.

Παιχνίδια στις πλάτες των Παλαιστίνιων προσφύγων

Πάνω από 200.000 είναι οι Παλαιστίνιοι πρόσφυγες που ζουν στο Λίβανο (ορισμένοι τους ανεβάζουν σε 400.000, όπως το Αλ-Τζαζίρα). Πρόσφυγες για πάνω από 35 χρόνια, από την εποχή του «μαύρου Σεπτέμβρη» του 1970, όταν ο βασιλιάς της Ιορδανίας κατέσφαξε χιλιάδες Παλαιστίνιους αναγκάζοντας τους υπόλοιπους να μεταφέρουν τους πρόσφυγούς τους καταυλισμούς στο Λίβανο. Σύμφωνα με τη λιβανέζικη νομοθεσία, τους απαγορεύεται η πρόσβαση σε πάνω από 70 επαγγέλματα, δεν επιτρέπεται να κατέχουν γη, ενώ στερούνται πολιτικά δικαιώματα. Οσοι εργάζονται (ιδιαίτερα οι γόνοι των προσφύγων που γεννήθηκαν στο Λίβανο, μετά από άρση ορισμένων

περιορισμών πέρσι) σε τομείς της οικονομίας που παραμένουν ανοιχτοί (όπως οικοδομές, ορισμένες υπηρεσίες και γεωργία) αντιμετωπίζουν το φάσμα της ανεργίας (πάνω από 35%) καθώς ο ανταγωνισμός είναι σκληρός.

Ενα μέρος από αυτούς τους πρόσφυγες λάμβανε οικονομική βοήθεια από την Παλαι-

πληρωμή των προσφύγων ανήκει στο Παλαιστ

■ Αφγανιστάν

Προς αλλαγή πλεύσης ο Λευκός Οίκος;

Σάλο έχουν προκαλέσει Στρις ΗΠΑ οι δηλώσεις δύο ανώτατων ηγετικών στελεχών των Ρεπουμπλικάνων, που επισκέφτηκαν πριν από λίγες μέρες το Αφγανιστάν. Πρόκειται για το Μπιλ Φριστ, τον αρχηγό της πλειοψηφίας στη Γερουσία, και το Μελ Μαρτίνες, Γερουσιαστή της Φλόριδα. Μετά την ενημέρωση που είχαν και τις πληροφορίες που συγκέντρωσαν κατά την επίσκεψή τους στην αμερικανική βάση στην περιοχή Καλάτ, ο Μπιλ Φριστ δήλωσε ότι ο πόλεμος εναντίον των Ταλιμπάν δεν μπορεί ποτέ να κερδιθεί στρατιωτικά, γιατί οι μοχρτές τους είναι πάρα πολλοί και έχουν πολύ μεγάλη υποστήριξη από το λαό και πρότεινε να υποστηριχτούν οι προσπάθειες που επιδιώκουν να φέρουν «τους ανθρώπους που αποκαλούν τους εαυτούς τους Ταλιμπάν» και τους συμμάχους τους στην κυβέρνηση.

Οι δηλώσεις αυτές αποτελεσαν έκ-

πληξη σε πολλούς και προκάλεσαν την άμεση αντίδραση των Δημοκρατικών, που κατηγορούν το Φριστ ότι σηκώνει τη λευκή σημαία της παράδοσης και το Λευκό Οίκο ότι ετοιμάζεται «να το βάλει στα πόδια», ανταποδοντας έτσι ανάλογες κατηγορίες της κυβέρνησης Μπους εναντίον τους για τον πόλεμο στο Ιράκ. Οι δηλώσεις Φριστ σημαίνουν ότι «εγκαταλείπουμε την αμερικανική εκστρατεία για την εξόντωση των Ταλιμπάν και προτείνουμε να μπει αυτή η τρομοκρατική ομάδα στην αφγανική κυβέρνηση» δήλωσε

ο αρχηγός της μειοψηφίας των Δημοκρατικών στη Γερουσία Φιλ Σίνγκερ.

Το γεγονός ότι γίνονται τέτοιες δηλώσεις, που συνιστούν πρόταση αλλαγής πλεύσης στο Λευκό Οίκο, από ανώτατο αξιωματούχο των Ρεπουμπλικάνων, είναι πολύ σημαντικό και καθόλου τυχαίο, τη στιγμή που είναι παστήνωστο ότι οι αμερικανικές και οι νατοϊκές δυνάμεις δεν μπορούν να αναχαιτίσουν τους Ταλιμπάν. Πιθανότατα αποσκοτών να προετοιμάσουν το έδαφος προς αυτή την κατεύθυνση. Ωστόσο, αυτή τη στιγμή τουλάχιστον δε διαφαίνεται αλλαγή πλεύσης από το Λευκό Οίκο, όπως υποστηρίζουν κάποιοι αναλυτές στον ξένο τύπο. Το σημαντικότερο όμως είναι ότι αποτελούν ομολογία ήττας σε ένα μέτωπο που το θεωρούναν εύκολο, από έναν εχθρό που είχαν υποτιμήσει, αγνοώντας την πικρή εμπειρία άσων ιμπεριαλιστών επιχείρησαν να υποτάξουν τον ανυπότακτο αυτό λαό.

Τα βρετανικά στρατεύματα αποχωρούν από τη Μούσα Κάλα, μια από τις πιο επικίνδυνες περιοχές του Αφγανιστάν, όπου, για περισσότερο από δύο μήνες, έχοντας σα βάση το τοπικό κυβερνητικό διοικητήριο, προσπαθούσαν να αντιμετωπίσουν τους Ταλιμπάν και να τους απωθήσουν από την πόλη. Τους δύο αυτούς μήνες η ζωή των Βρετανών στρατιωτών έγινε κόλαση από τις συνεχείς επιθέσεις που δέχονται είτε από ελεύθερους σκοπευτές είτε από μεγάλες ομάδες έμπειρων μοχητών, οι οποίοι στη συνέχεια αναμειγνύονταν με τον ντόπιο πληθυσμό.

Η συμφωνία «κατάπαυσης του πυρός» μεταξύ των Βρετανών και των Ταλιμπάν, που έγινε με τη μεσολάθηση εκπροσώπων της πόλης Μούσα Κάλα, προβλέπει την αποχώρηση των βρετανικών στρατευμάτων από την πόλη αλλά και των Ταλιμπάν. Στην προγματικότητα όμως θα αποχωρήσουν μόνο οι Βρετανοί στρατιώτες, ενώ οι Ταλιμπάν ήταν εκεί, είχαν υπό τον έλεγχό τους την περιοχή, και θα παραμείνουν. Ακόμη και ο τίτλος της συμφωνίας είναι ένας εύσχημος τρόπος για να καλυφθεί ότι ουσιαστικά πρόκειται για υποχώρηση των βρετανικών στρατευμάτων κάτω από την πίεση των Ταλιμπάν.

Η αποκλειστική συνέντευξη που έδωσε στη βρετανική εφημερίδα «Τέλεγκραφ» (2/10/06), ο ταξίαρχος Εντ Μπάτλερ, επικεφαλής των βρετανικών στρατευμάτων στο Αφγανιστάν, δεν αφήνει καμία αμφιβολία. Τα πυρά των Ταλιμπάν ήταν τόσο σφοδρά και τόσο εύστοχα στη Μούσα Κάλα – είπε μεταξύ άλλων – ώστε τα στρατιωτικά ελικόπτερα αντιμετωπίζαν σοβαρό κίνδυνο κατάρριψης. Ο κίνδυνος απώλειας τόσο κρίσιμου εξοπλισμού μαζί με τις πολιτικές επιπτώσεις από πιθανές νέες μεγάλες απώλειες αντρών τον οδήγησαν στην απόφαση «να δώσει εντολή στους στρατιώτες του να εγκαταλείψουν την βάση». Είπε ακόμη ότι είχε ενημερώσει από τις αρχές του Σεπτέμβρη τους ανωτέρους του ότι η σφοδρότητα των επιθέσεων των Ταλιμπάν ήταν τέτοια, ώστε οι αυξανόμενες ανάγκες αεροπορικού ανεφοδιασμού και επιχειρήσεων διάσωσης ήταν πολύ πιθανό να προκαλέσουν την απώλεια ελικοπτέρων Σινούκ. Η στρατηγική σημασία της απώλειας της Μούσα Κάλα, επισήμανε, μπορεί να είναι τεράστια, όμως εξίσου τεράστιες θα ήταν οι πολιτικές επιπτώσεις από την απώλεια νέων ελικοπτέρων, ιδιαίτερα μετά την πτώση στις 4 Σεπτεμβρίου του αναγνωριστικού ελικοπτέρου Nimrod και το θάνατο του 14μελούς πληρώματός του. Σημειώτεον ότι υπάρχουν μόνο 6 βρετανικά Σινούκ στο θέατρο των επιχειρήσεων, 2 ακόμη βρίσκονται καθ' οδόν, ενώ η βρετανική στρατιωτική διοίκηση έχει επανειλημμένα ζητήσει από το NATO την αποστολή περισσότερων αεροσκαφών.

Πολύ πιο αποκαλυπτική εικόνα των προβλημάτων που ανάγκασαν τους Βρετανούς να προχωρήσουν στη συμφωνία «κατάπαυσης του πυρός» με τους Ταλιμπάν δίνει σε σχετικό άρθρο του ο «Ιντεπέντεντ» (1/10/06), με το χαρακτηριστικό υπότιτλο «Αυτός είναι ο πόλεμος που δεν θέλουν να δείτε εσείς...», από το οποίο παραθέτουμε ένα απόσπασμα.

«Πολεμούμε σε ένα μέτωπο που μπορεί να περιγραφεί μόνο σαν η Αγριά Δύση». Αυτά είναι τα λόγια, όχι ενός πολιορκημένου Βρετανού απλού στρατιώτη, αλλά ενός Καναδού αξιωματικού που συμμετείχε σε μια επιχείρηση διάσωσης στρατιωτών μις στην άναφρη αφγανική επαρχία Χέλμαντ. Η αφήγηση του, που στάλθηκε με e-mail στην οικογένεια και τους φίλους του στον Καναδά, είναι η πιο λεπτομερής περιγραφή της κατάστασης που οι διοικητές έχουν χαρακτηρίσει ως τα πιο απελπισμένα μάχιμα βρετανικά στρατεύματα που έχουν δει από τον πόλεμο της Κορέας.

«Ενας βρετανικός λόχος Αλεξιπτωτιστών είχε απομονωθεί και περικυλώθει από τα Ταλιμπάν στο κέντρο της πόλης Σανγκίν. Είχαν χάσει 4 στρατιώτες και δέχονταν επιθέσεις 3 – 4 φορές την ημέρα. Είχαν εξαντλήσει τα τρόφιμα και το νερό τους. Μια προσπάθεια εφοδιασμού από αέρος απέτυχε και οι προμήθειες προσγειώθηκαν σε ένα προπύργιο των Ταλιμπάν, έτσι οι Καναδοί πήραν εντολή να πραγματοποιήσουν μια άμεση επιχείρηση ανεφοδιασμού με τα ελαφρά θωρακισμένα οχήματά τους. Οταν φτάσαμε στη Σανγκίν, οι ντόπιοι όρχισαν να πετούν πέτρες και ότι άλλο μπορούσαν εναντίον μας. Δεν ήταν φιλικό μέρος. Προχωρήσαμε προς το κέντρο της πόλης και στα τελευταία 100 μέτρα αρχίσαμε να δεχόμαστε πυρά από δόλμους. Κάποτε φτάσαμε στις βρετανικές θέσεις και έπρεπε να μείνουμε εκεί όλη τη νύχτα. Δεχτήκαμε τρεις φορές επίθεση με ρουκέτες και δόλμους εκείνη τη νύχτα. Δεν μπορώ ακόμη να πιστέψω ότι οι Βρετανοί έχουν περάσει περισσότερο από ένα μήνα εκεί, ζώντας σε τέτοιες συνθήκες».

Σύμφωνα με τον (προαναφερόμενο) ταξίαρχο Εντ Μπάτλερ, διοικητή της 16ης αεροπορικής ταξιαρχίας, που ήταν επικεφαλής της εισβολής στο Ιράκ το 2003, τίποτα απ' όσα έζησαν οι άντρες του εκεί, δεν μπορεί να συγκριθεί μ' αυτά που έχουν περάσει τις τελευταίες βδομάδες στη Χέλμαντ. Το υπουργείο Αμυνας κατηγορείται ότι προσπάθει να κρύψει την πραγματικότητα από τη βρετανική κοινή γνώμη, αποκλείοντας τους δημοσιογράφους και τις τηλεοπτικές κάμερες από τα πολεμικά μέτωπα. Ομως πρέπει να μάθει ότι στον 21ο αιώνα δεν μπορεί να κλείσει όλα τα κανάλια πληροφόρησης...

Η πόλη Σανγκίν στην οποία αναφέρεται ο Καναδός αξιωματικός είναι το δεύτερο κυβερνητικό διοικητικό κέντρο από το οποίο τα βρετανικά στρατεύματα προσπαθούν να απωθήσουν τους Ταλιμπάν. Σύμφωνα με βρετανικές στρατιωτικές πηγές, ετοιμάζεται και εκεί συμφωνία «κατάπαυσης του πυρός». Τα συμπεράσματα δικά σας.

Στο εύλογο ερώτημα: Γιατί οι Ταλιμπάν συμφωνήσαν με την «κατάπαυση του πυρός», αφού είχαν το πάνω χέρι, ο ταξίαρχος Εντ Μπάτλερ δίνει την εξήγηση ότι ίσως προσπαθούν να κερδίσουν χρόνο για να ανασυγκρότησουν τις δυνάμεις τους, αλλά και γιατί τώρα αρχίζει η περίοδος συγκομιδής της παπαρούνας και χρειάζονται πολλά εργατικά χέρια, που προέρχονται κυρίως από τους άνεργους του νότου, που αποτελούν και τη βασική μοχητική δύναμη των Ταλιμπάν.

Ρωσίας και δηλώσεις ότι κανείς δεν μπορεί απιμωρτή να απειλεί τη Ρωσία. Την επόμενη μέρα η Δούμα επικύρωσε με συντριπτική πλειοψηφία την απόφαση της ρώσικης κυβέρνησης να αναστείλει όλες τις συγκοινωνιακές συνδέσεις από ξηρά, θάλασσα και αέρα με τη Γεωργία καθώς και την αποστολή από τα ταχυδρομεία εμβασμάτων από Γεωργιανούς που ζουν στη Ρωσία σε συγγενικά τους πρόσωπα στη Γεωργία. Υπολογίζεται ότι στη Ρωσία ζουν περίπου 1 εκατομμύριο Γεωργιανοί και ότι από τα 5 εκατομμύρια του πληθυσμού της Γεωργίας σημαντικό μέρος εξαρτάται οικονομικά απ

Η ευκαιρία

Βούλιαξε η Αθήνα το μεσημέρι της Πέμπτης. Για περισσότερες από έξι ώρες το κέντρο της πρωτεύουσας έπαθε κυκλοφοριακή συμφόρηση. Οι ίδιοι οι επικεφαλής της Αστυνομίας εκτιμούσαν σε 50.000 τους διαδηλωτές που πήραν μέρος στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο. Διαδηλωτές στην πλειοψηφία τους εκπαιδευτικοί, με εμφανή την απουσία μεγάλου όγκου φοιτητών (αχ! αυτή η εξεταστική, πόσο τυφλώνει). Άλλα και αρκετοί εργαζόμενοι, παρά το προκλητικό σαμποτάζ της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, που αρνήθηκε να κηρύξει έστω μια δίωρη στάση εργασίας για να διευκολύνει τους εργαζόμενους που θίθελαν να πάνε στο συλλαλητήριο. Ήταν το μεγαλύτερο συλλαλητήριο εδώ και πολλά χρόνια. Μόνο με τα αντιπολεμικά της παραμονές στο Ιράκ μπορεί να συγκριθεί. Ανάλογα συλλαλητήρια έγιναν στη Θεσσαλονίκη και σε άλλες πόλεις.

Το ποτάμι δε γυρίζει πίσω. «Αντέχουμε, συνεχίζουμε, θα νικήσουμε!» φωνάζουν οι δάσκαλοι και νηπιαγωγοί, που έκλεισαν τρεις βδομάδες απεργίας και μπαίνουν αποφασισμένοι στην τέταρτη. Με μύριες όσες δυσκολίες, με δανεικά, με δουλειές του ποδαριού, κρατούν ψηλά την αξιοπρέπειά τους και διδάσκουν ήθος. Ήθος δασκάλου και ήθος εργαζόμενου που θέλει να μπορεί να ζει από τη δουλειά του και όχι από λαμογιές και κουμπαριές. Το ογκώδες πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο ήταν πολύτερο ένεστη πιθικού για όλους τους απεργούς. Μέτρησαν τη δύναμή τους, πήραν ενέργεια από τη συλλογικότητα, απαλώθηκαν, διατράνωσαν τη θέλησή τους να συνεχίσουν.

Από την άλλη, η κυβέρνηση συνεχίζει την πολιτική του τσαμπουκά. Συκοφαντεί, λασπολογεί, βρίζει. Οχι μόνο με τον ανεκδίηγο Αντώναρο αλλά και με τον ίδιο τον Καραμανλή. Αδιαφορεί για οτιδήποτε άλλο εκτός από την εισοδηματική της πολιτική. Μολονότι έσπασε τα μούτρα της στην προσπάθεια να στρέψει τους γονείς ενάντια στους δασκάλους, μολονότι το κοινωνικό πρόβλημα που δημιουργήθηκε είναι τεράστιο, συνεχίζει την αδιάλλακτη και τσαμπουκαλίδικη πολιτική με μια ολοφάνερη σκέψη: «Πόσο θ' αντέξουν ακόμα; Θα πεινάσουν, θα λυγίσουν, θα γυρίσουν ταπεινωμένοι στη δουλειά». Αυτή τη γκανγκστερική συμπεριφορά πρέπει να τσακίσουμε. Ολοι μαζί. Οι εκπαιδευτικοί με την απεργία και οι υπόλοιποι με την αλληλεγγύη.

Τώρα είναι η μεγάλη ευκαιρία. Ευκαιρία να σπάσει ο τσαμπουκάς της κυβέρνησης. Ευκαιρία να κερδίσει ένας κλάδος εργαζόμενων αιτήματα οικονομικά. Να τα κερδίσει στα ίσια, στο δρόμο, με απεργία, με αγώνα, με σύγκρουση. Ευκαιρία ν' αρχίσουν να ξαναζωντανεύουν οι ιδέες της συλλογικότητας. Να αρχίσουν να γίνονται παρελθόν ο ατομοκεντρισμός, η παθητικότητα, η παραίτηση.

Αυτό θα είναι το μεγάλο κέρδος από τη νικηφόρα έκβαση της απεργίας των δασκάλων και νηπιαγωγών. Ενα κέρδος ευρύτερο από το πλαίσιο ενός κλάδου. Ενα κέρδος που αφορά όλους τους εργαζόμενους. Είναι αυτό που φοβάται η κυβέρνηση και εμφανίζεται αδιάλλακτη. Φοβάται το φαινόμενο του ντόμινο. Κι αυτός ο φόβος είναι ένας παραπάνω λόγος για να στηρίξουμε όλοι ενεργά αυτόν τον αγώνα.

Και με τη βοήθεια της Παναγίας θα σας γ... το Χριστό...

■ Το δέντρο και το δάσος

Δε λέμε, καλά έγινε και έγινε ντόρος με το μπάτσο που φόρεσε τον κρίκο εν ειδεί σιδερογροδιάς στο χέρι του και το κουνούπισε απειλώντας τους διαδηλωτές εκπαιδευτικούς, όμως να μη χάσουμε για μια ακόμη φορά το δάσος. Δηλαδή, αν δεν υπήρχε ο εν λόγω μπάτσος, δα ήταν όλα καλώς και μωμένα;

Κάθε φορά που υπάρχει σύγκρουση στο δρόμο έχουμε τέτοια φαινόμενα. Εχουμε ΜΑΤάδες που συλλαμβάνουν διαδηλωτές, τους δένουν πισδάγκωνα και τους χτυπούν τα κεφάλια στο οδόστρωμα. Εχουμε άλλους που τσακίζουν με τα κλομπά ή με κλωτσίες συλληφδέντες που δε μπορούν να αντιδράσουν. Εχουμε ΜΑΤάδες που βρίζουν και προκαλούν. Δεν υπάρχει κινητοποίηση που να έγινε σύγκρουση και να μην είχαμε τέτοια φαινόμενα.

Εμείς δε λέμε να μην καταγγέλλονται αυτά τα φαινόμενα. Εκείνο που λέμε είναι ότι δεν πρέπει να εστιάζονται οι κατηγορίες στον ξεχωριστό μπάτσο που έβγαλε το κόμπλεξ του με ιδιαίτερο τρόπο, αλλά να βλέπουμε πρώτο τη συνολική εικόνα της καταστολής και δεύτερο τη φύση των σωμάτων καταστολής. Πώς περιμένετε να είναι άνθρωποι που έχουν ως αποστολή τους να δέρνουν εργαζόμενους, νεολαίους, συνταξιούχους; Σε ζωώδη κατάσταση πρέπει να βρίσκεσαι για να είσαι αποτελεσματικός σ' αυτή τη δουλειά. Αυτό είναι αυτονότο και δεν πρέπει να κρύβεται πίσω από παπαριές περί σεβασμού της νομιμότητας.

■ Ας τους καμαρώσουν

Τα ίδια ισχύουν και για τους μπατσούδικαλιστές. Βγήκε ένας από δαύτους και μας έδειξε τι σημαίνει μπάτσος. Πρώτη φορά είναι; Θυμάστε τι έλεγαν οι μπατσούδικαλιστές στις αρχές του καλοκαιριού, όταν οι συνάδελφοί τους λιάνιζαν με μεδοδικότητα τους φοιτητές στις διαδηλώσεις τους; Γιατί, λοιπόν, ορισμένοι δείχνουν έκπληκτοι μ' αυτά που δήλωσε ο συγκεκριμένος μπατσούδικαλιστής; Βγήκαν, βέβαια, άλλοι μπατσούδικαλιστές, πιο πονηροί, και πήγαν να τα μαζέψουν: «Γιατί εκτίθεσαι έτσι, ρε ηλίδιε, και μας εκδέτεις όλους μαζί?». Άλλαζε τίποτα, όμως;

Το δέμα δεν είναι κάποιος μπατσούδικαλιστής που δεν ξέρει να αποφεύγει τις κακοτοπιές, αλλά ο ρόλος της Αστυνομίας και ο ρόλος των μπατσούδικαλιστών. Οταν ο Περισσός, που είναι το πιο αριστερό αστικό κόμμα, αντιπροσωπεύεται σε όλα τα συνέδρια και τις εκδηλώσεις των μπατσούδικαλιστών και εκφράζεται με τα πιο δερμά λόγια για τη δράση τους, όταν τα μπατσούδικαλιστήρια γίνονται δεκτά στο κορυφαίο συνδικαλιστικό όργανο των δημόσιων υπαλλήλων (ΑΔΕΔΥ), το μόνο που μπορούμε να πούμε σε όλους όσοι ενοχλήθηκαν από την προκλητικότητα του συγκεκριμένου μπατσούδικαλιστή είναι να τους χαίρονται.

ΥΓ: Εχετε καμιά αμφιβολία ότι

■ Σκάνδαλα και σκανδαλολογία

Άλλο ένα σκάνδαλο πήγε στο αρχείο αφού επήλθε παραγραφή. Για να ακριβολογούμε, πήγε στο αρχείο άλλη μια υπόδεση που χαρακτηρίστηκε ως σκάνδαλο, γιατί επισήμως η κυβέρνηση δεν δικαιούται να μιλάει για σκάνδαλο. Μιλάμε για την υπόδεση των TOR-M1. Κοτζάμ εξεταστική επιτροπή της Βουλής έγινε, όμως σε ανακριτική επιτροπή δε φτάσαμε ποτέ. Οι βουλευτές της ΝΔ, που μίλησαν για σκάνδαλο και που υποσχέθηκαν ότι περιμένουν νέα συγκλονιστικά στοιχεία από άνοιγμα λογαριασμών στην Ελβετία, ήξεραν πολύ καλά ότι τέτοια στοιχεία δεν δα έχουν. Γ' αυτό και το τελευταίο διάστημα κατέβασαν τους τόνους και δεν έκαναν δηλώσεις. Απέφυγαν να ρίξουν λάδι στη φωτιά. Ετσι, η όλη υπόδεση έκλεισε με τέσσερα διαφορετικά πορίσματα από τους βουλευτές των τεσσάρων αισθητών κομμάτων που συμμετείχαν στη σχετική επιτροπή.

Αφού ήξεραν ότι δε δα βρουν στοιχεία ή (ακόμα χειρότερα) δεν ήταν διατεθειμένοι να δώσουν στην υπόδεση ποινική διάσταση, τότε γιατί άνοιξαν το δέμα οι βουλευτές της ΝΔ, κατ' εντολή της γηγεσίας τους;

Γιατί η αστική πολιτική ζωή εδώ και μια εικοσιά περιστρέφεται σταθερά γύρω από έναν άξονα σκανδαλολογίας, ο οποίος έχει αποδειχτεί χρήσιμος για την αποκόμιση πολιτικής υπεραξιας. Με τη σκανδαλολογία γίνεται ντόρος, τζογάρονται πράγματα γύρω από πρόσωπα και καταστάσεις, αλλά κανένα πολιτικό πρόσωπο δεν καδίσταται ποινικά ελέγχιμο. Ως προς αυτό, το fairplay τηρείται χωρίς παρεκκλίσεις. Ουδείς δέλει επιστροφή στα Ειδικά Δικαστήρια.

ο νεαρός ΜΑΤάς με τη σιδερογροδιά αντιμετωπίζεται από τους συναδέλφους του ως ήρωας; Αμφιβάλλετε ότι ο Μπαλάσκας είναι ο ήρωας συνδικαλισταράς των μπάτσων και ότι έχει ήδη εξασφαλίσει την καριέρα του στο μπατσούσυνδικαλισμό;

■ Θράσος απύθμενο (1)

Πόσες φορές δεν έχει χρησιμοποιηθεί η λέξη δράσος στους τίτλους των σχολίων της στήλης; Στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων είχαμε να κάνουμε με δηλώσεις Πασόκων, που νομίζουν ότι επειδή βρέθηκαν στην αντιπολίτευση έχουν ξεχαστεί ή διαγραφεί τα αίσχη τους. Ξέρουμε ότι είναι κουραστικό να βάζεις συνεχώς στους τίτλους την ίδια λέξη, αλλά πώς αλλιώς να χαρακτηρίσεις δηλώσεις σαν κι αυτές του Χρυσοχοΐδη, που καταγγέλλει την πολιτική της κυβέρνησης Καραμανλή στον τομέα της κρατικής καταστολής, δηλώνοντας ότι επί των ημερών του ΠΑΣΟΚ «ούτε κλομπ έβγαιναν τόσο εύκολα, αλλά και η χρήση των χημικών ήταν περισσότερο λελογισμένη»; Οταν μάλιστα, για να δώσει βάρος στην άποψή του, επικαλείται τη διαδήλωση κατά τη μέρα που ήρθε ο Κλίντον στην Αθήνα «και η Αστυνομία έδειξε μια εικόνα που θα μπορούσε να πει κάποιος ότι κάθισε να δεχεται επίθεση!» Κόλαση την είχαν κάνει την Αθήνα οι μπάτσοι εκείνη τη βραδιά. Μετά το χτύπημα της κορυφής της πορείας του Περισσού έξω από τη Βουλή, πλάκωσαν στα χημικά τον κόσμο που είχε οπισθοχωρήσει στο Σύνταγμα και στη συνέχεια έριχναν σε όλο το μήκος της Σταδίου, της Ερμού και της Μητροπόλεως, μέχρι την Ομόνοια και το Μοναστηράκι.

■ Θράσος απύθμενο (2)

Και μιας και μιλάμε για το δράσος των Πασόκων, πάρτε και δυο μικρά αποσπάσματα από την ομιλία του Γιωργάκη στην ΚΟ του ΠΑΣΟΚ την περασμένη Τρίτη:

«Τους μισθούς των δασκάλων τους ξέρετε. Μπορείτε να φανταστείτε σε τι κατάσταση θρίσκονται ώστε να συνεχίζουν τρεις βδομάδες απεργία. Τους δίνει ο κ. Καραμανλής 17 ευρώ κάθε έξι μήνες, αντί όσα τους υποσχέθηκε. Τους περιπαίζει». Αντί άλλου σχολίου, σας καλούμε να αναλογιστείτε τι μισθούς έδινε στους δασκάλους (και όχι μόνο) το ΠΑΣΟΚ και πόσες απεργίες εκπαιδευτικών έγιναν στη διάρκεια της κυβερνητικής του θητείας.

«Η κυβέρνηση επιχειρεί να φέρει απέναντι στους δασκάλους τους γονείς». Σας δυμίζουμε ότι τον όρο «κοινωνικό αυτοματισμό», δηλαδή την κινητοποίηση οργανομένων «αντιφρονώντων» ενάντια σε κινητοποιήσεις εργαζόμενων, τον εισήγαγε το ΠΑΣΟΚ (ο Ρέππας ως κυβερνητικός εκπρόσωπος τον πρωτοδιατύπωσε).

■ Προπαντός ταπεινότητα

Στο παλιό καλό δόγμα «δε συζητάμε με απεργούς» του Καραμανλή του πρεσβύτερου και των υπουργών του επιστρέφει η κυβέρνηση του Καραμανλή του νεότερου και των δικών του υπουργών. Δήλωσε ο υφυπουργός Παιδείας Γ. Καλός την περασμένη Δευτέρα, αναφερόμενος στην απεργία των δασκάλων και νηπιαγωγών: «Το Υπουργείο Παιδείας τάσσεται δετικά υπέρ αυτού του διαλόγου, αλλά για μας ο διάλογος έχει νόημα με τα σχολεία ανοικτά και μόνο».

■ Χωρίς μπέσα

Παιδί της εκκλησίας η Γιαννάκου, δεν ήξερε ότι οι δεσποτάδες δεν έχουν μπέσα και ότι μπορούν να πουλήσουν τα πάντα για να κάνουν τη δουλειά τους; Ας πάρει τώρα το μαθηματάκι της από το Χριστόδουλο για να μάθει. Εκανε τα πάντα, προετοίμασε τα πάντα μαζί του, πίεσε τον Καραμανλή να τον δεχτεί στο Μαξίμου κι αυτός της το ανταπόδωσε με ένα μεγαλοπρεπές άδειασμα. Ένα άδειασμα μελετημένο σε όλες του τις λεπτομέρειες. Τη μια μέρα έκανε κήρυγμα που μιλούσε για «έντιμους» εκπαιδευτικούς, γνωρίζοντας πολύ καλά ότι όλος ο Τύπος θα ερμήνευε αυτή την αναφορά ως ευδεία μητρητή στα περί «ανεντιμότητας» που είχε ξεστομίσει η Γιαννάκου. Στην ίδια ανακοίνωση βάφτιζε τους δασκάλους κήρυκες της ελληνορθόδοξης παιδείας (όρος που έχει εδώ και χρόνια αφαιρεθεί από κάθε επίσημο κρατικό κείμενο). Και την άλλη μέρα τράβηξε μια σκληρή ανακοίνωση με την οποία ζητούσε να επιτραπεί εκ νέου η εξομολόγηση στα σχολεία. Πώς ερμηνεύει ο συντριπτικός και δρησκόληπτος άνδρωπος το συνδυασμό των παραπάνω; Οτι η Γιαννάκου πάει κόντρα στις ανάγκες της ελληνορθόδοξης παιδείας. Και τι δα κάνει κατόπιν αυτών η Γιαννάκου, που αποδεδειγμένα ανήκει στους ελληνορθόδοξους; Θα τον προσκυνήσει περισσότερες φορές και δα έχει την τάση να μετατραπεί σε υποχείριο του.

Στο δεύτερο σημείωμα αυτής της σειράς Σκαταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι στην εποχή μας το εθνικό ζήτημα (με όποια μορφή κι αν εμφανίζεται, ακόμα και στις περιπτώσεις όπου έχουμε στρατιωτική κατοχή πρώην ανεξάρτητων χωρών) δεν πρέπει να θεωρείται ζήτημα της αστικής επανάστασης, αλλά ζήτημα της προλεταριακής επανάστασης. Ας δούμε σ' αυτό το προτελευταίο σημείωμα τι ακριβώς σημαίνει αυτό.

Μιλώντας από όποιη αρχάν, θα λέγαμε πως αυτό (το εθνικό ζήτημα είναι ζήτημα της προλεταριακής επανάστασης) σημαίνει ότι **δε μπορεί να υπάρξει οριστική και δίκαιη λύση του εθνικού ζητήματος χωρίς τη συντριβή του καπιταλισμού**, χωρίς την κατάργηση των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής. Στο πλαίσιο των διεθνών σχέσεων του ιμπεριαλισμού δε μπορεί να υπάρξει ισοτιμία στις οικονομικές (κατό συνέπεια και τις πολιτικές) σχέσεις ανάμεσα στα κράτη. Μπορεί, ανάλογα με τους διεθνείς συσχετισμούς, να υπάρξει αλλαγή στα συστατικά στοιχεία της ανισοτιμίας, όμως η ανισοτιμία θα παραμείνει. Αυτό έχει προχωρήσει (αλλού περισσότερο και αλλού λιγότερο), το προλεταριάτο έχει σχηματιστεί. Και το προλεταριάτο, σε κάθε περίπτωση, έχει τα δικά του αιτήματα, πέρα από τα αιτήματα της αστικής επανάστασης. Και στον ογώνα για την ανεξαρτησία το προλεταριάτο δε μπορεί να προσφέρει την υποστήριξή του άνευ όρων, ούτε να διαλύεται μέσα στην πληθειακή μάζα υπό

ρά ετών οι αποικιοκρατικές δυνάμεις έστρεφαν τη μια εθνότητα ενάντια στις άλλες, χρησιμοποιώντας έντεχνα τις εθνικές συγκρούσεις για την εξασφάλιση της κυριαρχίας τους (το γνωστό «divide and rule» της βρετανικής αυτοκρατορίας).

Ος εδώ, αναφερόμαστε στο εθνικό ζήτημα ως ζήτημα κυρίων των αγροτικών και πληθειακών μαζών των χωρών του λεγόμενου τρίτου κόσμου, αλλά και ενός τμήματος της αστικής τάξης αυτών των χωρών, που επιζητά την εθνική ανεξαρτησία και διεκδικεί ισότιμες σχέσεις από τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Ομως, στην πλειοψηφία αυτών των χωρών η αστική επανάσταση σημείασε στην ιστορία των χωρών η αστική επανάσταση (με το γνωστό στρεβλό και κουτσουρεμένο τρόπο και στην οικονομική βάση και στο πολιτικό εποικοδόμημα), η καπιταλιστική ανάπτυξη έχει προχωρήσει (αλλού περισσότερο και αλλού λιγότερο), το προλεταριάτο έχει σχηματιστεί. Και το προλεταριάτο, σε κάθε περίπτωση, έχει τα δικά του αιτήματα, πέρα από τα αιτήματα της αστικής επανάστασης. Και στον ογώνα για την ανεξαρτησία το προλεταριάτο δε μπορεί να προσφέρει την υποστήριξή του άνευ όρων, ούτε να διαλύεται μέσα στην πληθειακή μάζα υπό

ούτε σε εθνικοπελευθερωτικά κινήματα. Πολλές φορές μπορεί να δεις και τις δυο μεριδιες της αστικής τάξης να συνυπάρχουν μεσα στα κινήματα (χαρακτηριστικό το παράδειγμα της «Φωτάχ», που περιλαμβάνει και την πουλημένη κλίκα του Αμπάς και ριζοσπαστικά στοιχεία όπως οι «Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ-Ακσα») ή να συμμετέχουν στην ίδια κυβέρνηση (χαρακτηριστικό παράδειγμα ο Λιβανος). Μπορεί να δεις κυβερνήσεις να ισχυρίζονται ότι ακολουθούν μια επαναστατική διαδικασία και την ίδια στιγμή να μην αλλάζουν ούτε τον κρατικό μηχανισμό (Τσάβες στη Βενεζουέλα, Μοράλες στη Βολιβία). Και δεν αλλάζουν ούτε τη δομή του κρατικού μηχανισμού, γιατί όσο φοβιζούνται τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις άλλο τόσο φοβιζούνται τις εργαζόμενες μάζες, τις οποίες τις θελουν τειθήνιο στήριγμα της πολιτικής τους, χωρίς

Ενας κόσμος σε κίνηση (3)

πρώτο άρθρο) μια έντονη τάση αναβίωσης των διεκδικήσεων από τις εξαρτημένες προς τις ιμπεριαλιστικές χώρες. Ακόμα, όμως, και αν αυτές οι χώρες καταφέρουν να κερδίσουν κάποιες από τις διεκδικήσεις τους (καλύτερες τιμές πώλησης των πρώτων υλών, χαμηλότερα επιτόκια, επαναδιαπραγματεύσεις χρεών), η ανισοτιμία στις σχέσεις τους με τις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις θα παραμείνει. Και μάλιστα, δεν θα παραμείνει ως στατικό μέγεθος, αλλά ως δυναμικό μέγεθος που μπορεί να κινηθεί και προς την αντίθετη φορά, προς το μεγάλωμα της ανισοτιμίας. Και αυτό το φαινόμενο το έχουμε ξαναδεί στην Ιστορία και θα το ξαναδούμε. Μιλάμε δηλαδή για ένα φαύλο κύκλο στον οποίο κινούνται σταθερά οι διεθνείς οικονομικές και πολιτικές σχέσεις, με κυρίαρχο τον ιμπεριαλιστικό πόλο. Γιατί (και) οι διακρατικές οικονομικές σχέσεις στον καπιταλισμό δε μπορούν να ρυθμίστονται αλλιώς παρά μόνο με βάση τη δύναμη του κεφάλαιου. Ο καπιταλισμός δε γνωρίζει άλλο τρόπο ρύθμισης των κάθε είδους σχέσεων. Μάλιστα, όταν μιλάμε για διακρατικές σχέσεις,

■ Προσχέδιο Προϋπολογισμού 2007

Πιο φορομηχτικός, πιο αντιλαϊκός

Το σήμα του κρατικού προϋπολογισμού του 2007, το προσχέδιο του οποίου κατατέθηκε στη Βουλή στις αρχές της εβδομάδας, το έδωσε με τον καλύτερο τρόπο ο πρέδερος του ΣΕΒ Δ. Δασκαλόπουλος: «Ο προϋπολογισμός συνεχίζει στην κατεύθυνση της ήπιας προσαρμογής, κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Υπ' αυτή την έννοια είναι διαχειριστικά σωστός, παραμένει όμως μεταρρυθμιστικά ελλειμματικός».

Όταν οι καπιταλιστές επαινούν έναν προϋπολογισμό, σημαίνει ότι αισθάνονται ικανοποιημένοι ως προς τα αιτήματά τους. Και επειδή σε μια ταξική κοινωνία δε μπορεί να αισθάνονται όλοι ικανοποιημένοι, επειδή - για να το πούμε διαφρετικά - τα συμφέροντα καπιταλιστών και εργαζόμενων είναι συγκοινωνούντα δοχεία (όταν γεμίζει το ένα αδειάζει το άλλο), οι εργαζόμενοι είναι που πρέπει να αισθάνονται δυσαρεστημένοι (και) απ' αυτόν τον προϋπολογισμό.

Η ταξικότητα και αυτού του προϋπολογισμού, ο φορομηχτικός και αντιλαϊκός του χαρακτήρας φαίνονται με μια γρήγορη ματιά στο σκέλος των εσόδων και ειδικά των φορολογικών εσόδων. Κατά 7,4% προϋπολογίζεται να αυξηθούν τα φορολογικά έσοδα, δηλαδή με ρυθμό υπερδιπλάσιο του πληθωρισμού. Αυτό σημαίνει ότι οι Ελληνες πολίτες θα κληθούν του χρόνου να πληρώσουν περισσότερους συνολικά φόρους από όσους θα πληρώσουν φέτος. Ακόμα πιο σημαντική, όμως, είναι η κατανομή των φόρων, που δείχνει την ένταση της αντιλαϊκότητας της φορολογίας. Αυ-

ΕΣΟΔΑ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ			
	Πλούσ σε εκατ. ευρώ		
	2006	2007	Μεταβολή
ΑΜΕΣΟΙ ΦΟΡΟΙ	18.445	19.435	5,40%
Εισοδήματος	14.650	15.430	5,30%
Φυσικών προσώπων	9.110	9.720	6,70%
Νομικών προσώπων (επιχειρήσεις)	4.500	4.600	2,20%
ΕΜΜΕΣΟΙ ΦΟΡΟΙ	26.215	28.515	8,80%
Συναλλαγών (ΦΠΑ κ.α.)	17.655	19.320	9,40%
Κατανάλωσης	7.630	8.235	7,90%

τό φαίνεται καθορά στον παραπάνω πίνακα.

Καταρχάς, οι έμμεσοι φόροι αυξάνονται με ρυθμό μεγαλύτερο απ' αυτόν των άμεσων φόρων (8,8% έναντι 5,4%). Αυτό σημαίνει εξ ορισμού πιο αντιλαϊκή φορολογική πολιτική, δεδομένου ότι οι έμμεσοι φόροι επιβαρύνουν τα πλατιά λαϊκά στρώματα. Αν μάλιστα προσέξουμε τη διάρθρωση των έμμεσων φόρων, θα δούμε ότι η μεγαλύτερη αύξηση είναι στο ΦΠΑ.

Ομως, πιο ταξική σε αντιλαϊκή κατεύθυνση είναι και η διάρθρωση των άμεσων φόρων. Τα φυσικά πρόσωπα θα σηκώσουν το βάρος (αύξηση φορολογίας κατά 6,7%), ενώ ο φόρος που θα πληρώσουν τα νομικά πρόσωπα (δηλαδή οι επιχειρήσεις) θα αυξηθεί μόνο κατά 2,2% (πρόκειται για πραγματική μείωση, αν υπολογίσουμε τον πληθωρισμό, που κυμαίνεται γύρω στο 3,5%). Η αύξηση των άμεσων φόρων αφορά τους καπιταλιστές μόνο για τα εισοδήματά τους πλην επιχειρηματικών κερδών (τα κέρδη φορολογούνται αυτοτελώς), δηλαδή για ένα μικρό μέρος των συνολικών εισοδημάτων. Εποικονομία την αύξηση των άμεσων

φόρων θα σηκώσουν οι μισθωτοί και τα μεσαία στρώματα.

Ο,τι και να πει η κυβέρνηση, αφεί και μόνο η εικόνα του σκέλους των εσόδων για να αποδειξεί πως λέει ψέματα. Εφτιαχεί έναν προϋπολογισμό πιο φορομηχτικό και πιο αντιλαϊκό από τον προηγούμενο.

Μήπως, όμως, τα έσοδα από την αυξημένη φορομητηρία σε βάρος του ελληνικού λαού θα διατεθούν για τη βελτίωση της κοινωνικής πολιτικής του κράτους; Αφεί μόνο μια ματιά στις δαπάνες των βασικών υπουργείων μέσω των οποίων ασκείται κοινωνική πολιτική: Παιδείας +5,9%, Υγείας +5,7%. Οι κοινωνικές δαπάνες, δηλαδή, κινούνται σταθερά στον αστερισμό της υποχρηματοδότησης, υπολείπομενες κάθε χρόνο όχι μόνο από τις πραγματικές ανάγκες αλλά και από την αύξηση των φόρων. Αυξημένα εμφανίζονται μόνο τα κονδύλια στα υπουργεία.

Απασχόλησης (+13,9%) και Αγροτικής Ανάπτυξης (+9,9%), όμως αυτές οι αύξησης δαπανών προέρχονται από τις προαναγγελθείσες αυξησίες στο ΕΚΑΣ και τις αγροτικές συντάξεις (35 και 50 ευρώ αντίστοιχα), με τις οποίες η κυβέρνηση φιλοδοξεί να «πάρει»

τις επόμενες εκλογές.

Από την ανάλυση των δαπανών στην κατηγορία «Αποδοχές και Συντάξεις» της κεντρικής διοίκησης οδηγούμαστε στο συμπέρασμα ότι η εισοδηματική πολιτική του 2007 θα κυμαίνεται στα επίπεδα του 3-3,5% για τους μισθωτούς των δημοσίων υπαλλήλων και 4% για τις συντάξεις. Βγάλτε τον πληθωρισμό και διαπιστώστε ότι μιλάμε για καθήλωση μισθών και συντάξεων (αποκαλυπτικά στοιχεία για τη ληστεία των συνταξιούχων μπορείτε να βρείτε στη σελίδα 16).

Η επιχορήγηση προς το ΙΚΑ αυξάνεται μόνο κατά 5,9% και κρατιέται σταθερά κάτω από το 1% του ΑΕΠ που προβλέπει ο νόμος Ρέππα (0,86%). Οι επιχορηγήσεις προς συγκοινωνιακούς φορείς μειώνονται σε πραγματική βάση (ονομαστική αύξηση 1,8%). Τα μόνα που αυξάνονται είναι τα χρεολύσια. +43,4%! Χωρίς άλλο σχόλιο.

Πουλημένα τομάρια

Δελτίο Τύπου της ΓΣΕΕ με ημερομηνία 3-10-2006. «Η ΓΣΕΕ δεκτεράζει τη συμπαράσταση και αλληλεγγύη της στον ογώνα και τις διεκδικήσεις της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ για την πραγματική και ουσιαστική αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης» (για τα οικονομικά αιτήματα των εκπαιδευτικών ούτε λέξη, αλλά ας το παραβλέψουμε. Άλλωστε, μετά την αισχρή συλλογική σύμβαση που υπέγραψε προ μηνών η ΓΣΕΕ, ντρέπεται να μιλήσει για οικονομικά αιτήματα που έφεργονται από το δικό της ντροπιαστικό πλαίσιο).

Ακολουθεί το καθιερωμένο μπλα-μπλα ενάντια στην κυβέρνηση και την αστυνομία και φτάνουμε στο ζουμι:

«Η ΓΣΕΕ καλεί τους εργαζόμενους να συμμετάσχουν στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο που γίνεται την Πέμπτη 6 Οκτωβρίου 2006 και ώρα 12:00, στο Σύνταγμα».

Πώς θα πάει ο εργαζόμενος που εργάζεται πρωινή βάρδια στο συλλαλητήριο; Θα την κοπανήσει από τη δουλειά; Δε μπορεί, γιατί θα απολούθει. Και εκείνος που δουλεύει απογευματινή βάρδια και πιάνει δουλειά στις 2 μετά το μεσημέρι; Ούτε αυτός μπορεί να πάει στο συλλαλητήριο, γιατί τουλάχιστον στη 1 πρέπει να ξεκινήσει για τη δουλειά. Τα πουλημένα τομάρια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας δεν κήρυξαν όχι 24ωρη απεργία συμπαράστασης (που τους τη ζήτησε επίσημα η ΔΟΕ), αλλά ούτε καν μια δίωρη στάση στο τέλος της πρωινής και στην αρχή της απογευματινής βάρδιας. Ετσι, οι εργαζόμενοι που θα ήθελαν να συμμετάσχουν στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο, για να πάρει αυτό και παλαιάκι χαρακτήρα, δε μπορούν να είναι εκεί. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία τους το απαγορεύει, προσφέροντας για μια ακόμη φορά χέρι βοήθεια στην κυβέρνηση και στο σύστημα.

ΥΓ: Η ΑΔΕΔΥ, μέλη της οποίας είναι οι εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες, δεν τόλμησε να κάνει το διό. Κάτω από την πίεση του απεργιακού κινήματος αναγκάστηκε να προκηρύξει 24ωρη απεργία.

■ Χρηματοδότηση ΙΚΑ

Το παπί η ΓΣΕΕ

Η ΓΣΕΕ αισθάνθηκε την ανάγκη να τοποθετηθεί με δήλωση του προέδρου της και με Δελτίο Τύπου στην ανακοίνωση της κυβέρνησης ότι έχει ζητήσει από την Κομισιόν να εγκρίνει προς τα πάνω αναθεώρηση του ελληνικού ΑΕΠ κατά 25%. Οι ανακοινώσεις ήταν στη λογική των στελεχών του ΠΑΣΟΚ, που έχασαν ότι δύο φορές στο παρελθόν έχουν κάνει το ίδιο πρόγραμμα.

Θα περίμενε κανείς, όμως, επειδή είναι δεδομένο ότι η κυβέρνηση απορρίζει στην τεχνητή (λογιστική) αναθεώρηση του ΑΕΠ, εάν της εγκρίνει το σχετικό αίτημα η Κομισιόν, η εκπροσώπηση των εργαζόμενων να ασχοληθεί (τυπικά έστω, για τα μάτια του κόσμου που λένε) με ένα ζήτημα που συνάπτεται άμεσα με το ΑΕΠ. Αναφερόμαστε στη συμμετοχή του κράτους στη χρηματοδότηση του ΙΚΑ, που από το νόμο Ρέππα δεν δίνει από το μέσος όρος όλων αυτών των ετών θα είναι 1%. Ο Αλογοσκούφης ρωτήθηκε σχετικά στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε και απέντησε: «Οπως ξέρετε, η υποχρέωση δεν είναι το 1% να επιτυχάνεται κάθε χρόνο, αλλά έχουμε δώσει αυτό που εκτημούμε όπι θα χρειαστεί το ΙΚΑ την επόμενη χρονιά». Εμείς ξέρουμε,

κτακτο στρατοδικειο No 5

■ 150ή συνεδρίαση Πέμπτη, 28.9.06

«Στα ξωκλήσια, όπου υπάρχουν οι ζωγραφιές των αγίων, θα 'πρεπε να μπει κι ο Μήτσος». Μ' αυτή τη φράση έκλεισε την κατάθεσή του στην Αντιρομοκρατική ο ωρολογοποιός Κυριάκος Καββαθάς, όταν ο ασφαλίτης των ρώτησε πώς θα περιέγραψε το φίλο του Δ. Κουφοντίνα. «70 άτομα λέτε τα ίδια και τα ίδια», έκλεισε την κουβέντα ο ασφαλίτης. Ο Κ. Καββαθάς μετέφερε το διάλογο στο δικαστήριο, όπου ήρθε να καταθέσει ως μάρτυρας υπεράσπισης της Αγγελικής Σωτηροπούλου. Ήρθε να μιλήσει για «την Κικίτσα και το Μήτσο». Τα παιδιά που γνώρισε στα Βριλήσσια, όπου υπήρξαν γείτονες για τρία χρόνια και συνδέθηκαν με φιλία ζωής. Εκλαγη, έβλεπα εφιάλτες εκείνη την περίοδο, είπε ο μάρτυρας. Η λύτρωση ήρθε όταν πήρα ένα τηλεφώνημα και με κάλεσαν στην Ασφαλίσια εκ μέρους του κ. Διώρη. Πήγα αμέως και είπα αυτά που είχα μέσα μου. Ο Κ. Καββαθάς μήλησε για τους φίλους του, για τη λιτή ζώη τους, για τη δουλειά με τα μελίσσια, για το σπίτι στο Βαρνάβα που χτίστηκε με πολλή προσωπική εργασία και βοήθεια φίλων, όπως χτίστηκε και το δικό του.

Η εισαγγελέας και πάλι το βιολί της: «Και με την κ. Σωτηροπούλου συζητούσατε πώς θα γίνει καλύτερος ο κόσμος». «Είναι κακό αυτό», παρενέβη η Γ. Κούρτοβικ. «Θέλω να ξέρω», ήταν η απάντηση της εισαγγελέας, που προφανώς θέλει να ελέγχει και τα φρονήματα, διότι και αυτά συνιστούν ενδείξεις (τουλάχιστον) ενοχής. Κι αμέσως μετά μια ερώτηση έτοιμη από τα πριν (το συμπέρασμα βγαίνει από το ότι την υπέβαλε απνευστή, με γρήγορο τέμπο, χωρίς να κομπίσει ή να ψάξει μια λέξη, ως συνήθως): «Πώς θα χαρακτηρίζετε την κ. Σωτηροπούλου, δειλή, δυνατή, με έντονη προσωπικότητα ή γυναικούλα του σπιτιού που ο άνδρας τη βάζει στη γωνία». Ο μάρτυρας δεν δίστασε στην ομιλία: «Άνθρωπος με προσωπικότητα και αξιοπρέπεια».

Η καθηγήτρια του ΕΜΠ Ελένη Πορτάλιου αναφέρθηκε στην περιπέτεια της Αγγ. Σωτηροπούλου από φεμινιστική άποψη. Εκείνο το καλοκαίρι του 2002 είχε κατάφορα αδικθεί και αυτό είναι που με φέρνει εδώ. Είχε δαιμονοποιηθεί ως γυναίκα. Υπέστη ένα ανηλεές κυνηγητό, διαπομπεύτηκε ως αποκρουστικό πρόσωπο, ως δαιμόνια γυναίκα. Η ποποθήση αυτή, σε συνδυασμό προφανώς και με την ιδιότητα της μάρτυρα (μια καθηγήτρια του Πολυτεχνείου να υπερασπίζεται την «τρομοκράτισσα»), ενόχλησε σφόδρα. Ετοι, η εισαγγελέας άφησε και πάλι στην άκρη τη δικονομία και με την αγαπημένη της τακτική να μετατρέπει το ζητούμενο σε δεδομένο ρώτησε τη μάρτυρα: Είπατε ότι ο σύζυγός σας ήταν σε παράνομη οργάνωση. Θα σας εξέθετε ποτέ εσάς, θα σας πήγαινε σ' ένα κρυστάρχη με όπλα; Η Κούρτοβικ διαμαρτυρήθηκε ήρεμα: Ξέρετε εσείς, κ. εισαγγελέα, ότι τότε υπήρχαν όπλα; Η εισαγγελέας επικαλέστηκε την έκθεση ερεύνης, αλλά η Δ. Βαγιανού της έδωσε πληρωμένη απάντηση: Επικαλείστε τη μισή έκθεση ερεύνης. Γιατί η έκθεση λέει ότι τα όπλα ήταν στο πατάρι και σε ένα προστατευμένο δωμάτιο.

Τότε, η εισαγγελέας απώλεσε κάθε ίχνος σοβαρότητας και αποκόλυψε μια εμπάθεια που δεν θα θέλαμε να χαρακτηρίσουμε: «Για διαβάστε στην τουαλέτα πόσα όπλα ήταν! Αναφέροταν στα δυο πιστολιά που βρέθηκαν στη Δαμά-

ρεως, μέσα στη γεμάτη με νερό μπανιέρα. Η ίδια η Αντιρομοκρατική είπε τότε, ότι τα όπλα τα βούτηξε στο νερό ο Δ. Κουφοντίνας, για να σβήστούν τα αποτυπώματα που έφεραν. Ήρεμα ο Δ. Κουφοντίνας παρατήρησε: «Η κ. εισαγγελέας δεν διαθέτει κοινή λογική. Νομίζετε ότι οι οργανώσεις κάθε πτώμα κάνουν μπάνιο με σαμπουάν στα όπλα; Νομίζετε ότι ξυπνάμε και το πρώτο που κάνουμε είναι να κάνουμε μπάνιο στα όπλα?». Αντί να σταματήσει, η εισαγγελέας εκτέθηκε ακόμα περισσότερο: «Δεν ξέρω, μπορεί μπάνιο να ήταν αποθηκευτικό χώρος!!! «Στη μπανιέρα με νερό», ρώτησε ειρωνικά ο Κουφοντίνας και η εισαγγελέας κατάλαβε (;) ότι μάλλον εκτίθεται αν το συνεχίσει. Δικαιώθηκε έτσι η εκτίμηση που από την αρχή έκανε η Γ. Κούρτοβικ. Οτι η εισαγγελέας προσπαθεί να παραπλανήσει τη μάρτυρα. Και εκτέθηκε και ο πρόεδρος, που έψεξε τους συνηγόρους για την παρέμβασή τους και προσπάθησε να υπερασπιστεί την εισαγγελέα με τη φράση: «Δηλαδή θα απολογείται συνεχώς η κ. εισαγγελέας για τις ερωτήσεις της?»!

Εμέις να θυμίσουμε ότι έχουν καταθέσει ως μάρτυρες κατηγορίας δύο υδραιλικοί που έκαναν επισκευές στο μπάνιο της Δαμάρεως, επειδή είχε υπάρξει διαρροή και είχε κάνει ζημιές στο ταβάνι του από κάτω διαμερίσματος. Δεν είδαν τίποτα ούτε στο μπάνιο, ούτε στο χολ, ούτε στο σαλόνι. Προφανώς, σύμφωνα με την εξαιρετικά πρωτότυπη άποψη της εισαγγελέας, η 17Ν φύλασε τα πιστόλια σε υδατικό διάλειμμα μέσα στη μπανιέρα και μόνο τις μέρες που πήγαν στο ιδρανικό τα έκρυψε!

Η κ. Πορτάλιου ρωτήθηκε ακόμη, με την ιδιότητα της αρχιτέκτονα, για την κατασκευή του Βαρνάβα, την οποία βέβαια δεν έχει δει. Με βάση τη δεδομένη που της θέθηκαν υπόψη, εκτίμησε ότι μια τέτοια κατασκευή, χωρίς εργολαβικό κέρδος, με προσωπική εργασία, με αποφυγή υπεργολάβων σε κάποια στάδιο και με υλικά φυσικά (βιοκλιματική κατασκευή) μπορεί να φτάσει το κόστος των 150.000 δρχ. ανά τετραγωνικό.

Σπέκουλα επιχειρήθηκε και κατά την κατάθεση της μάρτυρα Νικολέτας Σταματούκου, παιδικής φίλης της Σωτηροπούλου. Η εισαγγελέας ανακέρθηκε στη Σωτηροπούλου ως σύντροφο δύο μελών της 17Ν. Η Κούρτοβικ παρατήρησε ότι ακόμα και από το κατηγορητήριο δεν προκύπτει κάτι τέτοιο. Κατά το κατηγορητήριο και κατά την απόφαση, ο Σάββας Ξηρός υπήρξε μέλος της 17Ν από το 1986, περίοδο που έχει διαλυθεί η σχέση του με τη Σωτηροπούλου. Η εισαγγελέας επιμένει ότι η Σωτηροπούλου στην απολογία της είπε πως ο γάμος με το Σάββα διαλύθηκε το 1989. Επιμένει, μολονότι η Σωτηροπούλου της λέει ότι δεν έχει πει τίποτα τέτοιο και ο υπεράσπιση σημειώνει ότι η ομήτρη διαζύγιου έχει κατατεθεί και συζητηθεί για πρώτη φορά το 1987. Οι συνήγοροι αναζητούν τη πρακτικά της πρώτης δίκης και η Γ. Κούρτοβικ διαβάζει το σχετικό απόστασμα από την απολογία της Αγγ. Σωτηροπούλου: «Τυπικά ήμασταν μέχρι το '88 που βγήκε το διαζύγιο. Άλλα από το '86 - '87 είχαμε απομακρυνθεί, δεν είχαμε τσακωθεί και είναι τεράστια η διαφορά». Εμέις να αφιερώσουμε εξαιρετικά στην κ. Κουτζαμάνη και τη σχετική καταγραφή στη σελίδα 4941 από την επίσημη πρακτικά της δίκης (από την αρχή): «Τυπικά ήμασταν μέχρι το '88 που βγήκε το διαζύγιο. Άλλα από το '86 - '87 είχαμε απομακρυνθεί, δεν είχαμε τσακωθεί και είναι τεράστια η διαφορά». Κάποια στην οποία περιέχεται σε συνεντεύξεις, αυτός ήταν που έδινε συνεντεύξεις. Αυτές τις καταθέσεις και συνεντεύξεις που εσείς με προθυμία θέλετε να χρησιμοποιήσετε, γιατί δεν έχετε τίποτε άλλο. Αυτά μας είπε κι ο πατέρας μου σε συνεντεύξεις

εκπρόσωπος των Αμερικανοφρετανών στη δίκη, να προσφέρει βοήθεια στην εισαγγελέα, λέγοντας ότι ο Σάββας ήταν από το 1985 στη 17Ν, είχε συμμετοχή στην επίθεση ενάντια σε κλούβα της αμερικανικής αεροπορίας στον Κηφισό. Το ξεπρόστιασε, όμως, ο Χρ. Ξηρός, που θύμισε στο δικαστήριο ότι ενέργεια αυτή έγινε το 1987 και όχι το 1985! Και ο Αναγνωστόπουλος κατάπιε τη γλώσσα του. Το μόνο ερώτημα που προκύπτει είναι τι να κάνουμε με τα όπλα στα όπλα;

και θα τα έλεγε και εδώ, αν τον αφήνατε να καταθέσει. Αυτά μας είπε και η κ. Ρομέρο, που επίσης ήξερε το Σάββα, αυτά σας καταθέτω και εγώ που ξέρω το Σάββα καλύτερα απ' τον καθένα, καλύτερα κι απ' τους γονείς μου ακόμα. Γιατί ακόμα και τα χρόνια που έλειπε από το σπίτι, τα περισσότερα είχαμε κάποιες επαφές ή πολλές επαφές. Έγώ θυμάμαι το Σάββα από τη μέρα που γεννήθηκε. Γιατί γεννήθηκε στο σπίτι, συνηθίζοντας εκείνα τα χρόνια στις φτωχές οικογένειες.

Εσείς, όμως, δεν έχετε άλλη επιλογή από το να χρησιμοποιήσετε αυτά τα στοιχεία, αυτά τα προϊόντα βασισμού, διότι δεν έχετε άλλα, είναι πολύ απλό. Τα λέω όλ' αυτά γιατί ο κ. Πιταρίδης και η κ. Κοκκινοπούλου μας είπαν ότι ήταν περδίκι, γιατί αυτό χρειάζεστε ν' ακούσετε για να χρησιμοποιήσετε αυτές τις καταθέσεις. Δεν είχαν όμως μέτρο σύγκρισης οι γιατροί. Μπορεί για έναν εντατικολόγο, για μια νοσηλεύτρια της Εντατικής ένας άνθρωπος που απλώς αφθρώνει κάποιες λέξεις να είναι περδίκι, σε σχέση με τους άλλους που είναι φυτά. Για μένα, όμως, για την Αλιθια, για τον πατέρα μου, για τη μητέρα μου, για την Αθηνά τη Λύκου, που τον ζήσαμε αυτόν τον άνθρωπο, δεν είναι ούτε περδίκι, ούτε καν άνθρωπος. Είναι κάπι αλλό, είναι ένα κατάντημα. Θα καταθέσω και για τη δική μου μαρτυρία με λήγα λόγια. Γιατί ο Σάββας ήταν ένας πράσινος άνθρωπος, διαλλακτικός, οξύνους βέβαια, είχε παρομιώδη υπομονή, ήταν σεμνός και λιγομίλητος. Στις 2 Σεπτεμβρίου που τον είδα εγώ στις φυλακές Κορυδαλλού ουσιαστικά ήταν άλλος άνθρωπος. Δεν είχε μείνει από το Σάββα... (στο σημείο αυτό ο Χριστόδουλος έσπασε, η φωνή του μετατρ

Δ. Κουφοντίνας: Εγώ θα ήθελα να προσθέσω γ' αυτό το εκπληκτικό που είπατε: "Αποδείξτε εσείς ότι τα όπλα δεν ήταν στη μπανιέρα πιο πριν!". Δηλαδή, αντιστρέψτε το ότι η κατηγορία πρέπει να αποδείξει την κατηγορία. Αποδείξτε εσείς ότι τα όπλα ήταν πάντα στη μπανιέρα, μέσα στα νερά και στις σαπουνάδες.

Χρ. Ξηρός: Εξανίσταται κιδίας η κ. εισαγγελέας, διότι τάχα την εφεύραμε εμείς τη δήθεν επίθεση στους μάρτυρες. Να της θυμίσω ότι στις 18/9, που είχαμε το μάρτυρα Μαρκατσέλη, δικό μου μάρτυρα, εσείς ο ίδιος χαρακτηρίσατε την ερώτηση ως παραπλανητική, διότι ρώτησε η εισαγγελέας το μάρτυρα «Μα τα ομολόγησε ο κ. Χριστόδουλος» και είπατε εσείς «όχι, κ. εισαγγελέα, υπέγραψε, αυτός είναι ο ισχυρισμός του». Απλώς για να το θυμίσω, δεν κάνω εγώ παραπλανητικές ερωτήσεις, ούτε τα φαντάζομαι.

Ακολούθησαν δύο μάρτυρες υπεράσπισης του Χρ. Ξηρού. Πιλαιά στελέχη του ΚΚΕ μ-λ, με πολύχρονη διδρομή στο επαναστατικό κίνημα, κατέθεσαν ενδιαφέρουσες απόψεις, επεκτεινόμενοι πέρα από τα στοιχεία της γνωριμίας τους με τον Χριστόδουλο.

Ο Μιχάλης Τικτόπουλος αναφέρθηκε εν εκτάσει στη ρήξη που συνέβη στο κομμουνιστικό κίνημα τη δεκαετία του '60, ανέμεσα στους φορείς της αντιληφτής για τον «ειρηνικό δρόμο» και σε εκείνους που ενέμειναν στη γραμμή της επανάστασης. Αναφέρθηκε στις απόψεις που πρέβειε το ΚΚΕ μ-λ (ένοπλη αντίσταση όταν ωριμάσουν οι αντικειμενικές συνθήκες, ώστε αυτή να ξεπηδήσει μέσα από ένα μαζικό κίνημα), οι οποίες το διαχώριζαν από τις οργανώσεις της ένοπλης προπαγάνδας, όπως η 17Ν, τις οποίες επίσης περιελαβε στο επαναστατικό κίνημα. (Δυστυχώς, το ρεπορτάριο δεν μπορεί να αποδώσει τα όσα ενδιαφέροντα είπε, τα οποία πρέπει να αναζητηθούν στα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά που θα δημοσιευτούν σε μερικές μέρες). Ειδικά, για το Χριστόδουλο είπε πως και μόνο το γεγονός ότι ήταν «καφμένος» έκανε απταγορευτική τη συμμετοχή του σε μια παράνομη οργάνωση όπως η 17Ν.

Ο Διονύσης Σταγκανέλλης γνώρισε επίσης από πλαίσιο τον Χριστόδουλο και υπήρξε μάλιστα καθοδηγής του στην ΠΕΣΠ, τη συνδικαλιστική παράταξη του ΚΚΕ μ-λ, ενώ συνεργάστηκαν και στην εθνικοτοπική των Ικαριών. Γνωρίζει όλη την προσωπική και πολιτική του διδρομή και αναφέρθηκε αναλυτικά σ' αυτή, όπως αναφέρθηκε και στις διαφορετικές τακτικές στο χώρο της επαναστατικής Αριστεράς. Χρειάστηκε, βέβαια, να καταβάλει μεγάλη προστάθεια για να εξηγήσει στους παντελώς άσχετους, ότι δε μπορεί κανείς να είναι ταυτόχρονα και στο ΚΚΕ μ-λ και στη 17Ν και ότι ένας «καφμένος» δε μπορεί να στρατολογηθεί σε μια παράνομη οργάνωση. Και γιατί ήταν «καφμένος» ο Χριστόδουλος; Οχι μόνο γιατί ήταν ένα πρόσωπο προβεβλημένο, που δεν διστάζει να βγάζει το πρόσωπο του αικάμα και σε βιντεοκλίπ, αλλά και γιατί ήταν «σταμπαρισμένος» από την Αστυνομία (ανέφερε συγκεκριμένα περιστατικά σύλληψής του). (Και η κατάθεση Σταγκανέλλη παρουσιάζει ιδιαίτερο πολιτικό ενδιαφέρον και χρήσιμο είναι να διαβαστεί ολόκληρη από τα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά).

■ 151η συνεδρίαση Παρασκευή, 29.9.06

Και τέταρτος μάρτυρας επιβεβαιώνει το άλλοι του Χριστόδουλου Ξηρού για την ημέρα της εκτέλεσης Μομφεράτου από τη 17Ν. Ο Γιώργος Ανδρέου, Ικαριώτης, μέλος της ΟΜΛΕ από την περίοδο της δικτατορίας, βρέθηκε στον ίδιο πολιτικό χώρο με το Χριστόδουλο στη μεταπολίτευση, «χώρισαν τα τσανάκια τους» αργότερα (ο Χριστόδουλος στο ΚΚΕ

μ-λ, ο Ανδρέου στο Μ-Λ ΚΚΕ), αλλά συνέχισαν να κάνουν παρέα και λόγω πολιτικής συγγένειας και λόγω κοινής δραστηριοποίησής τους στο σύλλογο των Ικαριών. Τη μέρα της εκτέλεσης του Μομφεράτου ο Ανδρέου πήγε στο ιαριώτικο κοφενέριο της Φειδίου κατά τις 6 το απόγευμα (είχε φως αικάμα). Αράδιασε πολλά ονόματα ανθρώπων που βρήκε εκεί, μεταξύ των οποίων ο Χριστόδουλος και ο Λεωνίδας ο Πιουρούδης, που έπαιζαν τάβλι. Κάποια στιγμή, αργότερα –είχε υνχτώσει– βγήκε να πάρει τσιγάρα και είδε τους ΟΝΝΕΔΙΤΕς μαζεμένους έξω από τα γραφεία της «Απογευματινής» στον ίδιο δρόμο να φωνάζουν συνθήματα: «Το αίμα κυλάει εκδίκηση ζητάει», «Άλητη, προδότη, Σκουλαρίκη!». Ένας συμπατριώτης του μικροπωλητής, ο Γεράσιμος, «τους είπε κάποια σαχλαμάρια» και τον έστρωσαν στο κυνήγι. Ο Ανδρέου μπήκε στο καφενείο και φώναξε «φρε σεις, κυνηγάνε το Γεράσιμο!». Ετρέξαν έξω αρκετοί. Πρώτος ο Πιουρούδης, από πίσω ο Χριστόδουλος. Επεισαν να λιντσάρουν τον Πιουρούδη. Τον γλίτωσε η Αστυνομία. Αργότερα, πήγαν στο ΑΤ στο Κολωνάκι και τον πήραν, μετά από παρέμβαση του Μεϊμαράκη. Όλη αυτή την ώρα, ο Χριστόδουλος ήταν εκεί, μαζί του και μαζί με τους άλλους Ικαριώτες.

Από μεριάς εισαγγελέα η γνωστή τακτική (αν και σε πιο χαμηλούς τόνους, το ίδιο ειρωνική, σχεδόν χλευαστική). Πώς θυμάται το γεγονός μετά τόσα χρόνια ο μάρτυρας; Εκπληκτική ερώτηση! Γίνονται τόσα γεγονότα μαζεμένα, περνάει τέτοια περιπτέτεια ο συμπατριώτης τους Λ. Πιουρούδης και αυτός θα πρέπει να έχει ξεχάσει τα πάντα! Ο Ανδρέου δε μάστησε. «Θέλετε να σας πω πω ποιοί άλλοι ήταν στο καφενείο», ρώτησε την εισαγγελέα. «Όχι, δε χρειάζεται», απάντησε αυτή, με έναν «ξίνο» τόνο στη φωνή και έναν απαξιωτικό μορφασμό στο πρόσωπο! Φαίνεται πώς άνθρωποι ενός ευρέος πολιτικού φράσματος (ο Πιουρούδης, ο Κουντούπης, ο Ανδρέου) συναδέλφους του Ζωρτζάτου συναδέλφων από κοινού για να προσφέρουν άλλοι στο Χριστόδουλο! Και καλά ο μασίκος Ανδρέου, αλλά και ο ευρωκομμουνιστής Πιουρούδης, που έβγαλε 5,5 χρόνια φυλακή στη χούντα; Το άλλο ερώτημα αμφισβήτησης ήταν γιατί δεν ήθελε να τα πει στην πρώτη δίκη. Ο μάρτυρας υπήρξε σταφέστατος: Έγα είμαι που θυμίζηκα το γεγονός, το είπα στην αδερφή του Χριστόδουλου την Κλειώ, μου είπε ότι θα συνεννοηθεί με τον κ. Αγιοστρατή, αλλά δεν με κάλεσαν.

Στη σημερινή συνεδρίαση κατέθεσαν ακόμη οι παρακάτω μάρτυρες του Χρ. Ξηρού: Ο Τίτος Καριμάλης, στέλεχος της ΑΚΟΑ (κάτοικος ρεχών Ικαρίας), που γνωρίζει το Χριστόδουλο από τα χρόνια της μεταπολίτευσης. Τον χαρακτήρισε άτομο κοινωνικό, ζωντανή προσωπικότητα, με σπινθροβίδων πνεύμα. Τον γνώρισε τη μεταπολίτευση ως μασίκο, μέλος του ΚΚΕ μ-λ, τον γνώρισε αικόμα καλύτερα μετά το 1998, όταν ο Χριστόδουλος εγκαταστάθηκε στην Ικαρία και διαπίστωσε ότι, μολονότι δεν ήταν πλέον ενός τριών μεταπολίτευσης, απ' όλο το πολιτικό φάσμα. Δεν έχουν κανένα πρόβλημα να τους αικούνε να μιλούν για την προσωπικότητά του, για τη συμμετοχή του στους εργατικούς ογκώνες, που πλέον είναι παγκόνως γνωστά. Μόλις, όμως, οι μάρτυρες άρθρωναν ένα λόγο άμεσα ή έμμεσα πολιτικό, μόλις άρχιζαν να μιλούν για σκευωρίες και να αναφέρονται στις επιπειλημμένες διώξεις και αιθωρώσεις του Γ. Σερίφη, που άρχισαν να καταθέτουν στη δίκη, πρώτοι στη μακρά λίστα των μαρτύρων υπεράσπισής τους (και ήταν μπόλικοι και πάλι και ανάμεσά τους συνδικαλιστές απ' όλο το πολιτικό φάσμα). Δεν έχουν κανένα πρόβλημα να τους αικούνε να μιλούν για την προσωπικότητά του, για τη συμμετοχή του στους εργατικούς ογκώνες, που πλέον είναι παγκόνως γνωστά. Μόλις, όμως, οι μάρτυρες άρθρωναν ένα λόγο άμεσα ή έμμεσα πολιτικό, μόλις άρχιζαν να μιλούν για σκευωρίες και να αναφέρονται στις επιπειλημμένες διώξεις και αιθωρώσεις του Γ. Σερίφη, που άρχισαν να καταθέτουν στη δίκη, πρώτοι στη μακρά λίστα των μαρτύρων υπεράσπισής τους (και ήταν μπόλικοι και πάλι και ανάμεσά τους συνδικαλιστές απ' όλο το πολιτικό φάσμα).

Ο Μιχάλης Γενούζος, επιπλοποιός και έμπορος ζυλείας στην Ικαρία, που μιλήσει για τη συνεργασία τους και τις κοινές πολιτικές και κοινωνικές δραστηριότητες (με εμμονή στα ξεχωριστά ικαριάτικα γλέντια). Ελύσε και την απορία της εισαγγελέας, αν για να γίνει κανείς οργανοποιός πρέπει πρώτα να μάθει την τέχνη του μαραγκού (τόσο δύσκολο ήταν να το καταλάβει!). Ο οργανοποιός συγκεντρώνει τέσσερις τέχνες. Αν δε μά-

θει το ξύλο και τα βερνίκια, αν δε μάθει τα εργαλεία και τα μηχανήματα του μαραγκού, δε μπορεί να φτιάξει όργανα. Για τον οργανοποιό η επιπλοποία είναι παιχνίδια της 6 το απόγευμα, αλλά από μαραγκός δε μπορεί να φτιάξει όργανα.

Ο Χριστόδουλος Ξηρός, πρώτος ξάδερφος του κατηγορούμενου, μεγαλούμενος στη Νέα Υόρκη, με σπουδές βιολογίας και γλωσσολογίας στο Columbia, που μιλήσει για τη γνωριμία με τον ξάδερφό του, που σφράγισε και τη δική του ζωή.

Ο Αντώνης Χάλαρης, που γνώρισε το Χριστόδουλο μέσω του Σάββα, αλλά και στις κινητοποιήσεις ενάντια στο νόμο 815. Αναφέρθηκε κυρίως σε ζητήματα που έχουν να κάνουν με την πολιτική βίας και το Δίκαιο, για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το περιεχόμενο της δράσης της 17Ν δεν ήταν θητικότατο, κατά την αριστοτελεία.

Ο Μανώλης Σαρρής, που γνώρισε το Χριστόδουλο μέσω του Σάββα, αλλά και στις κινητοποιήσεις ενάντια στο νόμο 815. Αναφέρθηκε κυρίως σε ζητήματα που έχουν να κάνουν με την πολιτική βίας και τη γερμα

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

* Στη δημαρχία σας εσείς, στη νομαρχία μας κι εμάς.
* Είναι σχετικό, δε λέω, αλλά... γιασύρτι (πανάκριβο) στον Πανίκα; Ε, όχι ρε παιδιά! Δηλαδή οι γιατροί στα Χανιά να πάρουν να πετάνε καθετήρες, οι εκπαιδευτικοί δρανία και καρέκλες και οι καταναλωτές της ΔΕΗ πυλώνες υψηλής τάσης; Η δημιοκρατία μας δεν τα σηκώνει αυτά, σας παρακαλώ.

* Αξιοσυμητωτο: Ο ένας εκ των δύο συνδυασμών στη Σύμη (ο δεξιός) λέγεται Α.ΔΗ.Σ.

* Γυψωμάδης, Πατσουλίδου, Cheap rash, Scandaleίδης, Φατσούλας. Τι ωραία που περνάμε!

* Περί sauce ή Περί sos; Pair ίσως; Περί τίνος πρόκειται;

* Η ιστορία με τους εκπαιδευτικούς, αποδεικνύει για πολλοστή φορά πως «το μη χοίρων, βέλτιστον». Οσο για την έντιμη (μηχ. έσω) δεινα απ' το χωριό, καλό δα της κάνει αυτή η εκπαιδευση, έστω κι από «ανέντιμους».

* Συνάδελφε Χρυσόδουλε, τι θα πει καισαροπαπισμός;

* Ποιος δυμάται ακόμα άραγε τον Λορέντζο Παντσαβόλτα; Εδώ αμφιβάλλω αν δυμόμαστε έστω την ΑΓΕΤ Ηρακλής... Άλλωστε πέρασε και η δεκαετία, το κατά Δρακουμέλ όριο μνήμης των γεγονότων.

* Στην αμερικανική γλώσσα, την οποία η εφευρέτις της κακόγουστης (ως η ιδία) ευελφάλειας δέλει να δει ως δεύτερη επίσημη ση χώρα της, το εφετείο λέγεται appellate. Ωστόσο, appeal είναι η έφεση αλλά και η έκκληση. Και appellee ο κατηγορούμενος! Ωραία...

* «Σ' ένα καθεστώς που φυλακίζει άδικα, η δέση του δικαίου είναι επίσης στη φυλακή» (Henry David Thoreau – «Αντίσταση στην πολιτική εξουσία»).

* Συνεργάσσατες μου πιστοί, που έλεγε κι ο Βολφ Μπίρμαν.

* Το πήρατε χαμπάρι ότι οι πωλήσεις του Ελεύθερου Τύπου ανεβαίνουν αισθητά; Αγγελοπουλά!

* Εργοστασίαρχης και χρητορόφος ο δικός σου. Και ΗΠΑλληλος, και ΚΥΠουρός άμα λάχει. Και πάνω απ' όλα μασέρ (εκ του «μάσα»).

* Δωρεάν υπολογιστές σε αγρότες και ψαράδες! Μπράβο ρε δάμαλε!

* «Πρέπει να υπάρχει ένα αυτοκίνητο σε κάθε γκαράζ κι ένα ψυγείο σε κάθε κουζίνα, αγορασμένα με τους μισθούς που παίρνουν αυτοί που παράγουν τα αυτοκίνητα και τα ψυγεία» (Adam Cornford – «Η κατεργασία των κοπράνων»).

* Από τα hands free στα mind free κι από το «δεν πληρώνω, δεν πληρώνω» του Φο, στο «δεν πληρώνωμαι, δεν πληρώνωμαι» του Ου-φο.

* Χαιρετίσματα στην γνωστή κι ενδιαφέρουσα περίπτωση που λέγεται Πλαναγιώτης Χιονίδης κι ανάβει φωτιές με τις συνεντεύξεις του. Η κοπελίτσα όμως σε τι έφταιξε;

* Χαιρετίσματα και στον Γιώργο Αλεξάτο για το σθένος και το λόγο του στον Κορυδαλλό.

* Ανάμεσα σε ΠΑΣΟΚ και ΝΔ μεγαλώνει η ψαλίδα, ανάμεσα στους λοιπούς η τριχόπτωση κι ανάμεσα στα πόδια η φαγούρα κι η ενόχληση.

* Καλά λέει ο Νταλάρας, έχει γεμίσει ηλιδίους η τηλεόραση. Να, προχθές μου είπαν ότι έδειχνε πάλι στιγμιότυπα από μια καλοκαιρινή συναυλία της Dulce Pontes με τον έλληνα παρτενέρ της.

* Τι εννοείτε με κείνο «των δύο αιστικών κομμάτων» κ. Τετράδη μου; Τα άλλα τι είναι, Βουκολικά; Α, ναι, κάποια είναι και επ-ανα-στατικά (επί-ανά και ξανά μανά στατικά).

* «Η ματαιοδοξία όλο μας ζητάει να υψωδούμε στον ουρανό ή να κάνουμε βαθιές σήραγγες άχρηστες κάτω απ' τη γη. Κι έτσι λησμονούμε ασχολίες απολαυστικά τρυφερές, ξεχνάμε τις πάστες, δεν δίνουμε στον κόσμο να φέγει» (Πάμπλο Νερούντα – «Γλυκό πάντοτε»).

Κοκκινοσκουφίτσα

Απάντηση στο φωτό – quiz του προηγούμενου: Εγείρομαι δια να σας πω τούτο: Το βρήκατε όλοι!

πλάτη του και κατέληξε στην πρώτη δίκη με 5 καταδίκες. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις κατάφερε, με κοπιαστικό ψάξιμο των συνηγόρων και φίλων του, να βρει απρόνοτα όλοθι. Ομως, όπως κατ' επανάληψη έχει πει και ο ίδιος, δεν του πέρασε ποτέ από το μυαλό να μαργνητοσκοπεί κάθε μέρος και κάθε ώρα της ζωής του, επειδή κάποια στιγμή θα βρισκόταν στη δίνη μιας τέτοιας σκευωρίας.

Την αγανάκτηση του γι' αυτή τη μεταχείριση του Κωστάρη μετέφερε στο δικαστήριο ο αρχιτέκτονας Πάνος Τότσικας, γνωστός για τους πολύχρονους περιβαλλοντικούς του αγώνες. Ο ίδιος είχε την τύχη να γνωρίσει τον Κωστάρη στη Θεσσαλονίκη, στη διάρκεια των μεγάλων λαϊκών κινητοποιήσεων για την προστασία του Καλαμάρι.

Γνωστός του Κωστάρη από κινητοποιήσεις δηλώσεις και ο δημοσιογράφος Αντώνης Νταβανέλος, ο οποίος αναφέρθηκε στο εφιαλτικό κλίμα του καλοκαιριού του 2002, στις λίστες υπόπτων που κυκλοφορούσαν τότε, ενώ εκτίμησε ότι η εμπλοκή του Κωστάρη οφειλεται στην προσπάθεια των διωκτικών αρχών να ενοχοποιήσουν τον Γιάννη Σερίφη.

Ο Γιάννης Αλμπάνης δεν γνωρίζει προσωπικά τον Κωστάρη, γνωρίζει όμως την «πτώση Κωστάρη», η οποία αποτελεί τον βασικό καμβά διδακτορικής διατριβής που εκπονεί στο Παρίσι με θέμα την ανατροπή των εγγυήσεων του νομικού πολιτισμού μετά την 11η Σεπτέμβρη.

Στην ίδια κατεύθυνση με τους προηγούμενους μάρτυρες κινήθηκε και η Δέσποινα Κουτσούμπη.

Ενταση προκλήθηκε σ' ένα σημείο της συνεδρίασης, όταν ο Δ. Κουφοντίνας ρώτησε τον μάρτυρα Νταβανέλο, αν κατά τη γνώση και την κρίση του ασκούνται πιέσεις στο δικαστήριο, όχι μόνο από τους Αμερικάνους αλλά και από την οικογένεια Μητσοτάκη. Ο μάρτυρας απάντησε καταφατικά, προηγουμένως όμως είχαμε διαμαρτυρίες από την έδρα και ερωτήμαστα προς τον Κουφοντίνα να υποδειξει τις πιέσεις. Αυτός δεν δυσκολεύτηκε καθόλου να φέρει ως παράδειγμα τη σημερινή συνεδρίαση, «τη μέρα της γιορτής σας», όπως χαρακτηριστικά είπε στους δικαστές. Υποτάσσεστε στα μικρά, πόσο μάλλον στα μεγάλα, κατέληξε.

■ 154η συνεδρίαση

Τετάρτη, 4.10.06

Ο μακρύς κατάλογος των μαρτύρων υπεράσπισης του Γιάννη Σερίφη κατέλαβε και τη σημερινή διαδικασία. Συνάδελφοι του από τον ΗΛΠΑΠ (Π. Γαλάζιος, Γ. Παπαθαυτίστειος, Κ. Καραποσής, Γ. Χρονίου, Ν. Γαργάλας, Δ. Κακούρος), συνδικαλιστές από άλλους χώρους (Γρ. Δαφνής από τη Γ' ΕΛΜΕ, Σ. Γεωργόπουλος, επί σειρά επών οργανωτικός γραμματέας του ΕΚΑ και στέλεχος του ΚΚΕ), σύντροφοί του από την περίοδο της δικτατορίας (Ν. Μανιός) και άνθρωποι του πνευματικού κόσμου (Γ. Σαγιάς, Αλκ. Ρήγος, Π. Πολίτης) κατέθεσαν για μια ακόμη φορά την αλήθεια τους για τον συναδέλφο, το φίλο, το σύντροφο, τον άνθρωπο που διώκεται συνεχώς και συστηματικά επί 30 χρόνια.

Για τις πολιτικούδεολογικές του απόψεις: Ήταν πάντοτε αντίθετος με τις αναφορές των μαρτύρων στην έφεση των συναδέλφων της ενάντια σε μια απόφαση που ταυτίζεται με την αθωατική δική τους πρόταση, ενώ διέφερε στο σκεπτικό. Οι συνήγοροι υπεράσπισης (Σ. Φυτράκης, Γ. Ιωαννίδης, Ζ. Κωνσταντοπούλου) της υπενθύμισαν ότι αυτό είναι ένα γεγονός και δεν μπορεί η υπεράσπιση να το αφήσει ασχολίαστο. Εξάλλου, δεν χρειάζεται αυτή να αναλάβει την υπεράσπιση των συναδέλφων της, στο βαθμό που δεν έχει ευθύνες η ίδια. Ενοχλήθηκε ακόμη από τις αναφορές των μαρτύρων στον συνεχή διωγμό του Γ. Σερίφη. Και εξέφρασε την ενόχληση της με το χαρακτηριστικό της τρόπο: «Πού είναι τα 30 χρόνια διώξεις που λέτε; Μια δίκη λέτε ότι έγινε το 1979!!! Ο μάρτυρας Δαφνής, στον οποίο έκανε την ερώτηση, της απάντησε ότι ο Γ. Σερίφης υποδεικνύοταν συνεχώς για κάθε ενέργεια που γινόταν. Και ο συναδέλφος του Δ. Κακούρος, που άκουσε το ερώτημα, προσέφερε δύο αποδείξεις που η εισαγγελέας προτίμησε να μη σχολιάσει τουλάχιστον με μια αυτοκριτική: Υπήρξε ενέργεια που τα ραδιοφωνά έλεγαν ότι ενέχεται ο Σερίφης και εγώ ήμουν μαζί του στη δουλειά από το πρώτο χρονικό που γινόταν. Και οι δικαστές έδικτησαν την αποδείξη της προτίμησης της ενέργειας που τα ραδιοφωνά έλεγαν ότι ενέχεται ο Σερίφης και εγώ ήμουν μαζί του στη δουλειά από το πρώτο χρονικό που γινόταν».

Ενοχλήθηκε ακόμη η εισαγγελέας από τις αναφορές σε έγγραφο της Ασφαλείας που περιλάμβανε λίστα προσώπων τα οποία έπρεπε να παρακολουθούνται στενά και να τους φωτοτυπώνονται κρυφά τα διαβατήρια σε κάθε έξοδο από τη χώρα (εκτός από τον Γ. Σερίφη, στη λίστα ήταν και ο Ν. Μανιός, με τον αριθμό 127). «Δεν άκουσα να αναγινώσκεται τέτοιο έγγραφο», ήταν το σχόλιο της Ζ. Κωνσταντοπούλου της υπενθύμισης ότι αυτό το έγγραφο έχει αναγνωστεί στην πρώτη δίκη, περιλαμβάνεται στη δικογραφία και γίνεται μνεία του και στην από-

φαση. Η εισαγγελέας επέμενε να δει το έγγραφο και η συνήγορος της ε

Πονάει δόντι κόβουν κεφάλι

Οι αστογραφειοκράτες συνδικαλιστές της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Εργαζόμενων (ΠΟΕ) – ΟΤΑ στις αρχές του 2006 είχαν αποφασίσει στο Γενικό Συμβούλιο να προτείνουν στην κυβέρνηση την κατάργηση των παροχών σε ειδος, που έπαιρναν οι εργατοχειρίτες, και την αντικατάστασή του από ένα ευτελές ποσό στο ειδικό επίδημα των ΟΤΑ. Το αίτημα αυτό το επέβαλλαν και ως αίτημα της μεγάλης απεργιακής κινητοποίησης των μονίμων εργαζόμενων στους ΟΤΑ την περασμένη άνοιξη. Η κυβέρνηση, μέσω του Π. Παυλόπουλου, το είδε σαν μάνα εξ ουρανού και έστευσε να το ικανοποιήσει. Στο ειδικό επίδημα των ΟΤΑ, που ανερχόταν σε 270 ευρώ το μήνα, ο Παυλόπουλος πρόσθεσε 55 ευρώ και πριν μερικές μέρες (3.10.2006) έδωσε στη δημοσιότητα την Κοινή Υπουργική Απόφαση (ΚΥΑ) για την κατάργηση

των παροχών σε ειδος και μιλάει για «λύση ενός χρόνιου προβλήματος».

Σε κάθε υπουργική απόφαση προηγούνται του κυρίου σώματος τα «έχοντας υπόψη». Στη συγκεκριμένη Κοινή Υπουργική Απόφαση στο 11ο «έχοντας υπόψη» Παυλόπουλος και συναρμόδιοι υπουργοί ομολογούν:

«Το γεγονός ότι από τις διατάξεις της απόφασης αυτής δεν προκαλείται δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού, ούτε και σε βάρος των προϋπολογισμών των ΟΤΑ, δεδομένου ότι η άρχηση των κατ' αποκοπή εξόδων κίνησης, γίνεται με αντίστοιχη κατάργηση των παροχών σε ειδος που προβλέπεται από την αριθ. 2/12542/0022/20-3-2003 (ΦΕΚ 441/B/14-4-2003) Κοινή Υπουργική Απόφαση όπως τροποποιήθηκε και ισχύει».

Η κοινή λογική μας λέει ότι,

όταν δεν επιβαρύνεται ο κρατικός προϋπολογισμός και ο προϋπολογισμός των ΟΤΑ, τότε δεν πήραν αύξηση συλλογικά οι μόνιμοι εργαζόμενοι στους ΟΤΑ. Απλά, οι εργατοτεχίτες και άλλοι εργαζόμενοι, που έπαιρναν την παροχή σε ειδος, χάνουν μερικές εκαντοντάδες ευρώ το χρόνο με την κατάργηση της (σε πολλούς Δήμους οι εργαζόμενοι είχαν κατορθώσει να πάρνουν γύρω στα 1000 ευρώ το χρόνο από την παροχή αυτή). Από τα λεφτά που κέρδισε η κυβέρνηση δίνει ένα μέρος (55 ευρώ μηνιαίως) σε όλους τους μόνιμους υπαλλήλους και όχι μόνο σ' αυτούς που έπαιρναν την παροχή σε ειδος. Και βέβαια, έχει το θράσος να μιλά για νέα και μάλιστα μεγάλη παροχή.

Σε πολλούς Δήμους παρατηρούνταν διάφορα προβλήματα στην καταβολή της παροχής σε ειδος. Είτε γίνονταν κομπίνες στις

προμήθεις των ρούχων είτε προσπαθούσαν οι δήμαρχοι να μην τα δώσουν καθόλου ή να δώσουν μικρότερη χρηματική αποζημίωση για να αγοράσουν τα απαραίτητα οι ίδιοι οι δικαιούχοι. Δεν είχαν, όμως, το δικαίωμα οι αστογραφειοκράτες συνδικαλιστές να εφαρμόσουν την πρακτική των κυβερνήσεων «πονάει δόντι κόβω κεφάλι». Είχαν υποχρέωση να παλέψουν για την ικανοποίηση αυτού του ρεφορμιστικού αιτήματος και όχι να ζητήσουν την κατάργησή του και την αντικατάστασή του μ' ένα ευτελές ποσό. Δεν πρέπει οι εργαζόμενοι να έχουν την παραμικρή εμπιστοσύνη σ' αυτούς που όχι μόνο έχουν παραιτηθεί, αλλά και υπονομεύουν τη διεκδίκηση κι αυτών ακόμη των ρεφορμιστικών αιτημάτων. Οι εργαζόμενοι στους ΟΤΑ πρέπει να πάρουν την υπόθεση στα χέρια τους.

Πούμε μερικά πράγματα στους έντιμους εργαζόμενους που παγιδεύτηκαν από τους εργατοπατέρες και τους παροχώρησαν την υπογραφή τους, χωρίς να έχουν καν διαβάσει το κείμενο των δύο τριτανακοπών για να μπορούν έτσι να ελέγχουν εάν ευσταθούν οι ισχυρισμοί των εργατοπατέρων. Απευθύνουμε σ' αυτούς έκλιση να πάρουν πίσω τις υπογραφές τους, γιατί τους θεωρούμε ταξικά μας αδελφια που δεν πρέπει να υποκύπτουν στις πιέσεις των εργατοπατέρων και να γίνονται γέφυρα για να μην υλοποιηθεί η απόφαση 1959/2006.

Θέτουμε μερικά ερωτήματα σ' αυτούς.
Θέλετε, σύντροφοι εργάτες, να μην σας καταβάλει η εργοδοσία τις αυξήσεις επί των πραγματικά καταβαλλόμενων αποδοχών;
Συμφωνείτε με την ενσωμά-

τωση άλων των επιδομάτων, που οδηγεί στο πάγωμά τους με τον τρόπο που καταβάλλονται οι αυξήσεις;

Δεν βλέπετε ότι η ενσωμάτωση του ανθυγεινού επιδόματος, σε μια εποχή που μεθοδεύεται η κατάργηση του Κανονισμού για τα Βαρέα και Ανθυγεινά Επαγγελμάτων, ανοίγει το δρόμο για να δουλέψετε κι άλλα πέντε χρόνια για να πάρετε τη σύνταξη;

Φέρεστε, μια και υπογράψατε τις τριτανακοπές, να κατηγορείτε την Αμεση Δημοκρατία, ότι είπε μια σειρά ψέματα προκειμένου να αποσπάσει την απόφαση 1959/2006 από το Μονομέλος Πρωτοδικείο Πειραιά. Δυστυχώς όμως για σας και τους εργατοπατέρες που σας παγίδευσαν, ψέματα λένε αυτοί και όχι ο Κ. Βαρβεράκης και οι συνάδελφοι της Αμεσης Δημοκρατίας. Το Μο-

νομέλες Πρωτοδικείο Πειραιά για να βγάλει την απόφασή του στρίχησε σε έγγραφα που επιβεβίωσαν τη μαρτυρική κατάθεση του Κ. Βαρβεράκη.

Θα συνεχίστε, συνάδελφοι, να επιμένετε στο σοβαρό λάθος που κάνατε, παραχωρώντας εν λευκώ την υπογραφή σας στους άθλιους εργατοπατέρες στρεφόμενοι έτσι ενάντια στα δικά σας συμφέροντα;

Πρέπει να πάρετε πίσω τις υπογραφές σας και να παλέψετε μαζί με την Αμεση Δημοκρατία, για να υλοποιηθεί άμεσα η απόφαση 1959/2006 και για να νικήσουν στις εκλογές οι ταξικές δυνάμεις και όλοι οι εργάτες που πάλεψαν για να μην περάσει η επιχειρησιακή συλλογική σύμβαση.

Οσο είναι καιρός κάντε το βήμα και δε θα βγείτε ζημιωμένοι.

θέσει, ότι ο Γ. Σερίφης τον είχε πλησιάσει και του είχε προτείνει να συμμετάσχει σε ένοπλη οργάνωση! Από την έδρα απόδυτη απάθεια. Σαν να μην έχει σημασία η σκευωρία του 1977 με τα σημερινά.

Ως μάρτυρες υπεράσπισης του Ηρακλή Κωστάρη κατέθεσαν ακόμη συνδικαλιστές από μια σειρά κλάδους: Θ. Τσιριγώτης και Θ. Βουρεκάς (ΟΛΜΕ), Σπανού (ΕΕ ΑΔΕΔΥ), Ουρ. Μπιρμπά (ΕΒΟ Αιγαίου), Στ. Σαββάκης (ΔΣ ΟΜΕ-ΟΤΕ), Σ. Ζηγούνας (ΗΛΠΑΠ), Π. Μπρόφας (ΟΤΕ), και πολίτες με διάφορες ιδιότητες: Χ. Σταθόπουλος (δικηγόρος από τη Λαϊκή), Σ. Μιχαήλ και Α. Μακρόπουλος (γιατροί). Οι αναφέρθηκαν στη συνδικαλιστική και κοινωνική δράση του Γ. Σερίφη και στη σκοπιμότητα των συνεχών διώξεων σε βάρος του.

Ως μάρτυρας υπεράσπισης του Ηρακλή Κωστάρη κατέθεσε το στέλεχος του ΣΥΝ Παναγιώτης Λαφαζάνης, ο οποίος είπε ότι διατηρεί μια παλιά γνωμία με τη σύζυγο του Ηρακλή, από τις αρχές της δεκαετίας του '90. Από την παρακολούθηση της υπόθεσης –είπε- αλλά και από τις μακρές συζητήσεις με την Ιωάννα Πάλλη-Κωστάρη, κατέληξε ότι δεν είναι καθόλου πειστικές οι αποδείξεις για την ενοχή του Κωστάρη. Εκείνο που τον έφερε στη δίκη είναι αυ-

τή η πεποιθηση. Δεν πρέπει –είπε- να ενοχοποιηθεί ένας άνθρωπος με βάση ένα κλήμα τριμολαγνείας και τριμολύστεριας, που δυστυχώς υπήρξε, σε συνδυασμό με ένα απαίσιο διεθνές κλήμα, που στο όνομα της καταπολέμησης της τριμοκρατίας γίνονται στημεία και τέροπτα. Εκείνο που αποφισθήτηκε από τους εισοδηματείς είναι ότι δεν είναι δύνατον η σύζυγος να είχε καταλάβει τίποτα από τη συνωμοτική δράση του συζύγου. Όμως, απαντώντας σε ερωτήσεις της υπεράσπισης του Γ. Λαφαζάνης είχε την ευκαιρία να σταθεί και σε άλλα ουσιαστικά στημεία. Οπως για παράδειγμα, ότι δεν είναι δύνατον η σύζυγος να είχε κατέβει στην Αθήνα, να στρατολογείται σε μια παράνομη οργάνωση και να πάρει μέρος ως πρωταρχιονίτης σε ειδέχεται στην εκτέλεση του Π. Μπα-

κούνηση που θέλει η πολιτική αγωγή; Ευθέως πολιτική ήταν και η απάντηση του Γ. Λαφαζάνη: Είναι προφανέστατο. Ζητούν ενόχους και ζητούν ποινές, παραδειγματικές όπως λένε. Λιγότερο τους ενδιαφέρει η ουσία και περισσότερο η εικόνα. Αυτό το βλέπουμε και διεθνώς. Για παράδειγμα, ο Μπους, ύστερα από τη διεθνή κατακραυγή και κινητοποίηση, αναγκάστηκε να απελευθερώσει κόσμο από το Γκουαντανάμο. Αν δεν υπήρχε η κινητοποίηση, αυτοί οι άνθρωποι θα παρέμεναν εκεί, εσαίει ύποπτοι. Γιατί θέλουν να υπάρχει ένα στρατόπεδο τιμωρίας που να λειτουργεί παραδειγματικά. Είναι βάσιμο αυτό που λέτε. Οι πιέσεις υπάρχουν και είναι ασφυκτικές.

Ο Ηρ. Κωστάρης ενημέρωσε το μάρτυρα, ότι ο ίδιος έχει καταδικαστεί μόνο με βάση κάποιες καταθέσεις συγκατηγορουμένων. Υπάρχει –είπε- μια διάταξη νόμου, το 211Α και εγώ σας ρωτώ, μπορεί ένας νόμος να ερμηνεύεται κατά περιστάση; Δεν πρέπει να είναι ίδια η ερμηνεία του σε όλες τις περιπτώσεις; Ο Π. Λαφαζάνης απάντησε ότι από την πείρα που έχει ως προς το χειρισμό των νόμων, πείρα πολιτική και όχι νομική, του κάνει κατάπληξη πως πολλοί νόμοι ερμηνεύονται και με εκείνον και με τον άλλο τρόπο.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Το λόγο σήμερα

Τους πρόδωσε ο προδότης

✓ Ευχάριστες οι εξελίξεις στο ποδοσφαιρικό τμήμα του Παναθηναϊκού, αφού ναυάγησε τελικά η πρόσληψη Μπάγιεβιτς. Ο Τζίγγερ δεν άντεξε το θέατρο που έστησαν Ερυθρός Αστέρας και Μπάγιεβιτς για τον τρόπο που θα έπαιρναν «διαζύγιο» (ίσως την τελευταία στιγμή να μη θέλησε να ικανοποιήσει και παράλογες οικονομικές απαιτήσεις της σερβικής ομάδας, η οποία σημειωτέον το καλοκαίρι πούλησε αρκετούς παίχτες και γέμισε με ζεστό χρήμα το ταμείο της), με συνέπεια να απομακρύνεται το ενδεχόμενο η στήλη στο γεράματα να αλλάξει ομάδα. Το δημοσιογραφικό λόγητο που μας είχε ζαλίσει τα παπάρια το προηγούμενο διάστημα με τους διθυράμβους για τις ιατρικές γνώσεις του Μπάγιεβιτς, με τη βοήθεια των οποίων θα γιάτρευε τον άρρωστο Παναθηναϊκό (οι συνάδελφοι έριξαν στην πιάστα το παρατσούκλι «γιατρός», προκειμένου να ξεχαστούν τα «προδότης» και «βάτρωχος»), έχει καταποιεί τη γλώσσα του και κάνει γαργάρες με ταβανόπροκες. Το πουλέν τους τους πούλησε για μια ακόμη φορά, αφού δεν έκανε τίποτα ώστε να πείσει τον Ερυθρό Αστέρα να συναινέσει (με το αζημώτο) για τη μεταπήδησή του στον πάγκο των πράσινων. Δεν ξέρω αν το όνειρο του, όπως γράψουν οι φυλλάδες, ήταν να συνεργαστεί με τον Παναθηναϊκό και να γίνει ο πρώτος προπονητής που δουλεύει στις 4 καλύτερες ομάδες της Ελλάδας (ΑΕΚ, Ολυμπιακός, ΠΑΟΚ, Παναθηναϊκός), αλλά, αν ήταν, απομακρύνεται, όχι μόνο για τώρα αλλά και για το άμεσο μέλλον. Αν ο Τζίγγερ έχει το στοιχειώδη αυτοσεβασμό, θα πρέπει να σβήσει μια και καλή από τη λίστα του το όνομα Μπάγιεβιτς.

Από το ρεπορτάζ προκύπτει ότι αυτοί που χάλασαν την «κλεισμένη» συμφωνία ήταν οι οπαδοί του Ερυθρού Αστέρα, οι οποίοι απειλούσαν ανοιχτά τον πρόεδρο της ομάδας τους να μη συναινέσει στην παραχώρηση του προπονητή. Ο Στοϊκοβίτης όπως δείχνουν τα πράγματα, φοβήθηκε και έκανε πίσω, με αποτέλεσμα ο μοναδικός τρόπος να πάει ο Μπάγιεβιτς στον Παναθηναϊκό να είναι η παραίτησή του. Ομως, αυτός δεν ήθελε να φύγει και από τη Σερβία με τη ρετσινιά του προδότη. Ενώ η διοίκηση του Παναθηναϊκού αποφάσισε να ρισκάρει έναν «εμφύλιο» με

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

τους οργανωμένους οπαδούς της ομάδας,

οι οποίοι στην πλειοψηφία τους δεν ήθελαν τον Ντούσκο, αυτός διάλεξε την παραμονή του στη Σερβία, αφήνοντας έκθετο τον Τζίγγερ που είχε σχεδόν ανακοινώσει τη συνεργασία τους.

Σας κρατήσαμε το καλύτερο για το τέλος. Τις δηλώσεις Μπάγιεβιτς: «Ηθελα να δουλέψω στον Παναθηναϊκό, όμως δεν μπορούσα να αφήσω τον Ερυθρό Αστέρα και να παραπήδω μετά από τρεις μήνες δουλειάς. Είχα πει ότι θα επέστρεφα στην Ελλάδα μόνο για την Εθνική ομάδα, όμως το ενδιαφέρον του Παναθηναϊκού ήταν πρόκληση για μένα. Ήταν τιμή μου και θα ήθελα να δουλέψω στον Παναθηναϊκό. Ομως το θέμα ήταν ηθικό για μένα, αφού δεν μπορούσα να αφήσω τον Αστέρα». Κάτι σάπτιο υπάρχει στο βασιλείο της Δαναμαρκίας, όταν ο Μπάγιεβιτς μιλάει για ηθική.

✓ Συνεχίζουμε με ποδοσφαιρικούς και την Εθνική ομάδα. Μαλάκυνση εγκεφάλου πρέπει να έχει πάθει ο Ρεχάγκελ, ο οποίος δείχνει να έχει χάσει κάθε επαρχή με την πραγματικότητα. Για τους αγώνες με τη Νορβηγία (εντός) και τη Βοσνία (εκτός) κάλεσε εκτός των άλλων και τους Ζαγοράκη, Λαγό, Καφέ και Γκούμα. Ο Ζαγοράκης έχει δηλώσει ότι δεν επιθυμεί να συνεχίσει να αγωνίζεται με την Εθνική, ενώ οι άλλοι τρεις είναι τραυματίες και δεν αγωνίστηκαν με τις ομάδες τους προηγούμενο Σαββατοκύριακο. Την ίδια στιγμή επιμένει να μην παίρνει στην Εθνική τους Στολτίδη και Γεωργέα που τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο βρίσκονται σε φόρμα και τραβάνε το «κουπί» σε Ολυμπιακό και ΑΕΚ αντίστοιχα. Το κλίμα στους φιλάθλους της Εθνικής είναι βαρύ για τον Ρεχάγκελ, εξαιτίας της εμμονής του να μην άλλαζει την ομάδα της Πορτογαλίας, και αν τα αποτελέσματα των δύο αγώνων δεν είναι θετικά, δεν αποκλείεται να δρομολογηθούν εξελίξεις. Μέχρι στιγμής η ΕΠΟ και ο Γκαγκάτος στηρίζουν τον Γερμανό, αλλά ενδέχομενες απώλειες θα μειώσουν στο ελάχιστο της πιθανότητες πρόκρισης της Εθνικής γεγονός που θα τους αναγκάσει να αλλάξουν στάση και αποψη.

✓ Βεντέτα ανάμεσα στους οπαδούς του ΠΑΟΚ και

τους μπάτσους έχει ξεκινήσει από τη ΔΕΘ και ευτυχώς μέχρι σήμερα υπάρχουν μόνο υλικές ζημιές. Μετά την κατάκρατος ήττα των μπάτσων κατά την διάρκεια της διαμαρτυρίας των οπαδών στην ΔΕΘ, οι δυνάμεις καταστολής βρέθηκαν άλλες δύο φορές αντιμέτωπες με τα Πανόκια και σε αυτές πήραν την εκδίκησή τους. Την πρώτη φορά στο φιλικό αγώνα μπάτσκετ Αρης-ΠΑΟΚ, που οι μπάτσοι, αντί να λειτουργήσουν «πυροβοστικά», άφησαν τους οπαδούς του Αρη να μπουν στο Πανεπιστήμιο και να χτυπήσουν τους ΠΑΟΚτζήδες, και τη δεύτερη στο ΟΑΚΑ, στο ντέρμπι Παναθηναϊκός-ΠΑΟΚ, όπου με την ανοχή (για να μην μιλήσουμε για συνδρομή) των μπάτσων οι οπαδοί του Παναθηναϊκού έκαψαν στο πάρκινγκ του γηπέδου ΙΧ και πούλιαν που μετέφεραν τους ΠΑΟΚτζήδες. Στις δικαιολογημένες αντιδράσεις τους οι μπάτσοι απαντούσαν ειρωνικά και τους αποκαλούσαν «Βουλγάρους». Η ΠΑΕ ΠΑΟΚ κάτω από την πίεση των οπαδών της ομάδας αναγκάστηκε να βγάλει ανακοίνωση και να καταγγείλει την προκλητική συμπεριφορά της Αστυνομίας. Ας ελπίσουμε ότι δεν θα υπάρξει συνέχεια, γιατί δεν αποκλείεται να θρηνήσουμε θύματα, αφού τα πρόγματα στον ΠΑΟΚ, εξαιτίας και του διοικητικού αδιεξόδου, είναι ιδιαίτερα τεταμένα. Οι μπάτσοι της Θεσσαλονίκης προς το παρόν είναι προσεκτικοί όταν αντιμετωπίζουν τους ΠΑΟΚτζήδες στην Τούμπα, γιατί έχουν οδυνηρές εμπειρίες, αλλά μια σπίθα αρκεί για να φέρει την καταστροφή.

✓ Σε προηγούμενο φύλλο είχαμε γράψει για αποκαλύψεις που έγιναν από εκπομπή του BBC για μίζες και ξέπλυμα χρήματος σε μεταγραφές που έκαναν ομάδες της Πρέμιερποτ. Σε ειδική συνέντευξη Τύπου την περασμένη Δευτέρα ο επιθεωρητής της Σκότλαντ Γιαρντ λόρδος Στίβενς ανακοίνωσε ότι η επιτροπή που έχει δημιουργηθεί μελέτησε 362 μεταγραφές και εντόπισε 39 που χρειάζονται περαιτέρω ελεγχο. Οι μεταγραφές αυτές αφορούν 8 ομάδες του πρωταθλήματος και οι εργασίες της επιτροπής θα πάρουν δίμηνη πα-

■ ΜΑΤΚΑ ΓΟΥΤΝΤΕΡΜΠΟΤΟΜ - ΜΑΤΓΟΥΑΤΚΡΟΣ Ο Δρόμος για το Γκουαντάναμο

Όπιο σημαντικός αυτή τη στιγμή βρετανός σκηνοθέτης, στην πιο αναμενόμενη για μας τονία της χρονιάς. Ο δημιουργός του «In this world» σκηνοθετεί την αληθινή ιστορία τριών νεαρών Πακιστανών, βρετανών υπηκόων, που φτάνουν στο Πακιστάν για το γάμο ενός φίλου τους. Εχουν την αυχγή έμπνευση να επισκεφθούν το Αφγανιστάν, ελάχιστα πριν την έναρξη της αμερικανικής επίθεσης. Συλλαμβάνονται και καταλήγουν πρώτα στη στρατιωτική βάση X-Ray και κατόπιν στη φυλακή Delta στο Γκουαντάναμο. Από κει, μετά από 2 χρόνια βασανιστικής παραμονής, αφήνονται ελεύθεροι χωρίς καμιά δικαιολογία και χωρίς να τους απαγγελθούν κατηγορίες.

Οι σκηνοθέτες επιχειρούν μια αναπαράσταση του ανατριχιαστικού οδοιπορικού των νεαρών, ταυτόχρονα με εμβόλια αποσπάσματα συνεντεύξεων από τους αληθινούς πρωταγωνιστές. Το αποτέλεσμα είναι μια καθηλωτική ταινία που σοκάρει επειδή αφορά μια ζέουσα, αληθινή πραγματικότητα κι ας περιγράφεται μόνο ένα μικρό κομμάτι της.

Τι πραγματεύονται οι Γουίντερμπρότομ και Γουάιτκρος; Μα τα ναζιστικής έμπνευσης δόγματα των σταυροφόρων της «αντιτρομοκρατίας»: «Ολοι είμαστε ένοχοι μέχρι αποδειξεως του εναντίου» και «όποιος δεν είναι μαζί μας είναι εναντίον μας». Το Γκουαντάναμο δείχνεται έτσι ακριβώς όπως είναι: Ενα τεράστιο στρατόπεδο βασανιστρίων, όπου κρατούνται χωρίς να τους έχουν απογγειωθεί κατηγορίες 500 περίπου άτομα και που οι Αμερικανοί χρησιμοποιούν σαν φρέιτρο και μοχλό κατατρομοκράτησης των λαών όλου του κόσμου. Οι απεργίες πείνας και οι απόπειρες αυτοκτονίας δεν σταμάτησαν ποτέ, ενώ πολλοί κρατούμενοι «ιμολογούν» με την ελπίδα ότι θα οδηγηθούν σε κάποιο αμερικανικό έστω δικαστήριο.

Η ταινία δείχνει, λοιπόν, πολλά περισσότερα από την ιστορία τριών ανθρώπων που υποστήριξαν την αθωότητα και την αξιοπρέπειά τους. Φυσικά, δε μπαίνει στη λογική τι θα γινόταν αν οι αθώοι ήταν «ένοχοι». Ομως, οι μην περιμένουμε από κινηματογραφιστές να έχουν τα κότσια που δεν έχουν οι λεγόμενοι αριστεροί. Ας στηρίξουμε αυτή την έντιμη ταινία, όχι μόνο γιατί είναι ένα πολιτικό ντοκουμέντο αλλά και γιατί είναι πραγματικά καλή. Κι ας ελπίσουμε ότι η πρόσφατη ζοφερή διαπίστωση του Ζοζέ Σαραμάγκου, ότι «όλοι τα έζερουμε όλα, όμως έχουμε βουλιάξει σ' ένα βούρκο αδιαφορίας», δεν είναι ολότελα αλήθεια. Ετσι, αυτές οι προσπάθειες, οι προσπάθειες όλων μας, θα έχουν πάντα κάποιο νόημα και κάποια χρησιμότητα.

■ ΤΖΕΤΣΟΝ ΡΑΤ

Κυβέρνηση - απεργία: putting out the fire with gasoline

**«Φτάνει να σκίσουμε αυτό το σκοτάδι
που κλειδώνει τα μάτια μας
να γκρεμίσουμε τούτα τα τείχη...»**

**Κραυγή του ορίζοντα/ ορθή! / Πίστη του αύριο/ ορθή!
Αειντε βουή ασκλάβωτη/ όειντε πηγή ανεκτίμητη/
παλληκαρίσια ροή./ Λεύτερη ανάσα / λεύτερο βήμα/
λεύτερη φωνή»**

(Θαν. Κωσταβάρας, Κονσέρτο για κυκλάμινο και ορχήστρα ωρών)

Αμεση απελευθέρωση του Σάββα Ξηρού!

28% είπες το ποσοστό αποχής από τις εκλογές;

**Θυμίσου ότι ψηφίζοντας στηρίζεις και την υπόθεση της
κεντροαριστεράς στην Ελλάδα**

◆ Δεν προκάνωνε οι προτάσεις (πτωνευρωπαϊκά) για αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης, τουστ! να και το περιοδικό «Harvard Θέματα υγείας» (Καθημερινή, τ.10, Οκτώβρης '06) να σηγοντάρει τη σχετική προσπάθεια ρωτώντας: «Είναι καλύτερο για την υγεία σας να εργάζεστε περισσότερα χρόνια;» Ετσι, «αθώα» και «επιστημονικά»... (μα τις ωθήκες του αχινού!).

◆ Πόλη-αριστερός πόλος (του πόλου τα...).

◆ «Και λέω εις τους ψηφοφόρους/ πως θέλω μια πολιτική/ να κυβερνάει δίχως φόρους/ και δίχως χωροφυλακή/ Πως ένας νόμος που μ' αφέσει/ για κένον θα ν' αγωνισθώ/ αλλ' οι Ρωμαίοι να 'ναι σε θέση/ να παίρνουν και καλό μισθό./ Μες στα χωράφια να περνάει/ γραμμή σιδηροδρομική/ κι όποιος στ' αμπελί του θα πάει/ ναν' σιδηρόδρομος κι εκεί./ Κι εκείνοι μου φωνάζουν ούρρα!/ και με φιλούν και τους φιλώ/ δεν ξέρεις τι καλή φιγούρα/ που κάνω άμα ομιλώ./ Μ' αυτή μου την περιοδεία/ μην αμφιβάλλεις, άσπρη χήνα μου/ πως πήρα πλια τη δημαρχία/ και 'συ θα γίνεις δημαρχίνα μου!» (Γ. Σουρής, Γράμμα προεκλογικό, Μάιος 1883).

◆ Σαφώς ενοχλημένος ο οικονομικός Τύπος από την απεργία δασκάλων-νηπιαγωγών.

◆ Τι επιστρατεύει ο Περισσός για τους «κύανους»; Ρίτσο, Κατσαρό, Καβάρη, Σικελιανό, Βάρναλη, Α. Αλεξάνδρου (!), Ναζίμ Κιχμέτ (sic), Ελύτη, Θουκυδηδη, αλλά και ασχετίλες του στυλ NON (!) PASSARAN. (Τα είδαμε σε προεκλογικό φυλλάδιο, σε δήμο της Αθήνας).

◆ «Λέμε ένα αιστείο εδώ, ότι στη μέση λιβανέζικη οικογένεια με τα

εφτά παιδιά, τα τέσσερα θα είναι με τη Χεζμπολάχ, τα δύο θα είναι κομμουνιστές και το άλλο θα είναι με την Αμολ κι όλοι μαζί στην αντίσταση» (απ' το έντυπο «SARAJEVO», τ. 9, Σεπτέμβρης 2006).

◆ Πάντως το DDT χρησιμοποιείται για την αντιμετώπιση της (ασθένειας) εργασίστης των χελιών και άλλων ψαριών (περί επικίνδυνων χημικών σε τροφές, WWF).

◆ Τι γίνεται Περισσές; Και η Αιμ. Υψηλάντη στο ΠΑΣΟΚ; (Περιστέρι).

◆ Η «αυτιστική περιχαράκωση» του Περισσού σημαίνει ότι το ακροατήριό (του) όλο και μικράνει.

◆ Σωστότατο το αφιέρωμα της «Εργατικής Εξουσίας» στο Σιωνισμό (Σεπτέμβρης 2006).

◆ Ψόφρησε ο Ελ. Μουζάκης -κλωστές ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ και ντε-μι-σες και δε γινόταν να μην προβάλει αφιέρωμα η ΕΤ-1 (Σάββατο, 30/9/06), όπου ντε και καλά να πεισθούμε για την «αξιοσύνη» του εν λόγω καπιταλιστή ο οποίος «δημιούργησε» λόγω της επιμονής του. (Το μόνο ουσιαστικό πληροφοριακό στοιχείο, ότι η ατάκα του Κ. Χατζηχρήστου «Αμ, πώς» προήλθε από ραδιοφωνική διαφήμιση των κλωστών ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ). Η ιστορία ξαναγράφεται, και όχι μόνο στα σχολικά βιβλία...

◆ Και μιας περί ιστορίας ο λόγος, πάρτε βλέφαρο τα «καινούρια» σχολικά βιβλία ιστορίας της Δ', Ε' και ΣΤ' Δημοτικού και απορείστε...

◆ Ψηφίστε ΣΥΝ - Save Alekos!

◆ Ψηφίστε ΚΚΕ - Save Aleka!

◆ Οι 300 «γνωστοί-άγνωστοι» του ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών.

◆ Το ΚΚΕ έκανε επερώτηση στη

Βουλή για την Παιδεία - και τους έκανε τα μούτρα κρέας.

◆ Αφού λοιπόν νόμιμα η Φώφη έχει δύο θέσεις (νομοθετική ρύθμιση 2003)... Μετά από αυτή τη διευκίνηση πώς να μην είμαστε σύγουροι για την εντιμότητα των χιλιάδων διπλοθεσιών -νυν και υποψηφίων- συμβούλων και «δημοτονομαρχιαρχόντων»;

◆ Και να! έσκασε μύτη και η «ΠΑΝΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗ» της γνωστής-άγνωστης ομοσπονδίας του ΠΑΜΕ, η οποία (φ. 54, Σεπτέμβρης '06): «Αντίσταση στην αντεργατική γραμμή» σαλπίζει η ολομέλεια της διοίκησης της ομοσπονδίας οικοδόμων -16/9/06. Ομως:

τα εργατικά «ασυχήματα» στην οικοδομή (σελ. 11) δεν έτυχαν της «φροντίδας» της ομοσπονδίας (κοινώς «έφτασαν» μέχρι ανακοίνωση). Λόγια και φούμαρα και μεταξέτες κορδελες...

◆ Καταλάβατε γιατί ο Αβραμόπουλος έβαλε τα κάγκελα στα πεζοδρόμια; Για τις «μικρές διαδηλώσεις».

◆ «Ανθούν» οι ελληνικές επιχειρήσεις στη Βουλγαρία - Ο Μιχαηλίδης από τη Βέροια πήγε Βουλγαρία και άφησε απλήρωτους τους εργάτες (κι εκεί)...

◆ Greek Social Forum for ever (και χωρίς διαφάνεια): οργάνωσε εκδήλωση «πολιτιστικής αντίστασης στον πόλεμο και την κατοχή του Ιράκ, της Παλαιστίνης, του Λιβάνου και του Αφγανιστάν» κι αντίστοιχειωδώς- τα λεφτά να πάνε στους λαούς αυτών των χωρών, πήγαν να κλείσουν τη «μαύρη τρύπα» -κοινώς έλλειμμα- του 4ου Φόρουμ. Λαθροχειρίες...

◆ Τελικά, στην παλιά δήλωση Βαρδινογιάνη ότι όλα τα κόμματα έχουν «δεχθεί» την οικονομική συνδρομή τους γιατί -ακόμα- δεν

έχει υπάρξει ΟΥΔΕΜΙΑ απόντηση;

◆ Εξαπάτηση με τα τσιγάρα «light» (Philip Morris, J.C. Reynolds, British American Tobacco). Light τσιγάρα, βαρύ χαρμάνι...

◆ Στην υπηρεσία των ρωσικών συμφερόντων ο αμερικανόφιλος Α. Ανδριανόπουλος...

◆ «Η κάθαρση οδηγήθηκε σε άδοξο τέλος... Παραγγέρονται σήμερα ευθύνες για τους (ρωσικούς) πυραύλους TOR» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 29/9/06). Κράτα με να σε κρατώ, τα παιδιά, τα παιδιά, τα φιλαράκια τα καλά...

◆ Εκκληση για εκεχειρία απτηύθυνε στους μαχητές του ΡΚΚ ο -τέως Απο- Οτζαλάν. Πε-Κακά.

◆ Ε, όχι και συνεχιστής των νέων του Δημοκρατικού Στρατού η ΚΝΕ! Εδώ ένα μπουκάλι πέφτει σε διαδήλωση και σπεύδει η ΠΕΡΙΣΣΟΝεολαία να μιλήσει για προβοκάτσια. Πάσω μάλλον όταν πρόκειται για ένοπλο αγώνα...

◆ ΚΑΙ αύξηση ελληνικών εξαγωγών το πρώτο εφτάμηνο του 2006 αλλά και το εμπορικό ελεγματισμό, ελλειμμα.

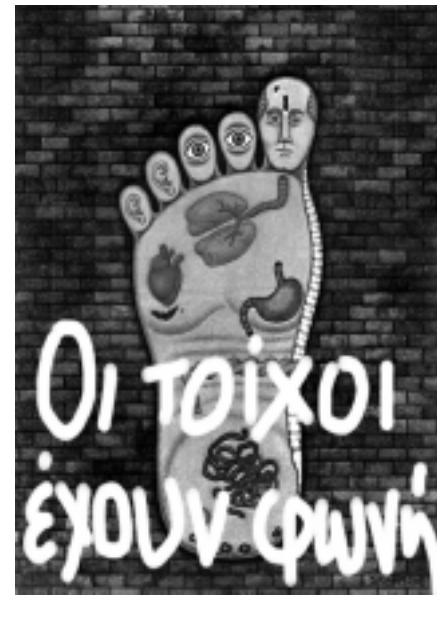
◆ Τελικά, δεν έχουν πρόβλημα να μιλήσουν για μακροχρόνια ανεργία.

◆ Τι θα πει «αύξηση επιτοκίων βλέπει ο Γκαργκάνας»; Πράγματα γνωστά απ' το προηγούμενο εξάμηνο με σηγουρία. Γιατί, θέλουν και «μεσολαβητές»;

◆ Ο σοσιαλισμός (ο υπαρκτός) ζει! (Σύμφωνα με την ορολογία του κ. Φρίντριχ Σνάιντερ, πανεπιστημιακού και συγγραφέα «για την περίοδο 2002-2003 το μέγεθος της παραοικονομίας σε τρεις κομμουνιστικές χώρες ήταν 22.3%»). Χαρές ο Περισσός...

◆ ΠΑΝ-άγος!

Βασιλης

◆ «Το μάθημα αρχίζει με Α: Απεργία, Αγώνας, Άλληλεγγύη, Αξιοπρέπεια» (Σύλλογος Εκπαιδευτικών Π.Ε. «Ο Παρθενώνας»)

Είμαστε αικόμη στο Α, λοιπόν. Πάλι από την Αρχή. Πάλι ο τροχός γυρίζει. Απέναντι στην Αδιαλλαξία, στην Αναληγσία, στην Αδιάστατη, σε μια Ανεκδιήγητη πολιτική. Τέλος στην Αδράνεια και την παθητικότητα. Η ελληνική γλώσσα είναι η πλουσιότερα... που έλεγε κάποτε μια υπερπτοτριώτισσα γλωσσολόγος. Πλουσιότερος όμως όλων ο δρόμος του αγώνα. Η ευρηματικότητα του συνθήματος το αποδεικνύει. Να γιατί πάντα οι κυβερνώντες πιάνονται ΑΔΙΑΒΑΣΤΟΙ.

◆ 10 χρόνια τώρα, αύξηση καμία. Τέρμα πια στην κοροϊδία (σύνθημα δασκάλων)

Τα αποτελέσματα της Αδράνειας από τη μια και της Αδιαλλαξίας από την άλλη. Δεν έχουν ανάγκη μόνο οι μαθητές το δάσκαλό τους. Τον χρειάζονται και οι δάσκαλοι, και οι καθηγητές, τον χρειαζόμαστε όλοι, όσοι έχουμε την τιμή να ανήκουμε στην «κατώτερη» τάξη. Μεγαλύτερος δάσκαλος από το κίνημα δεν υπάρχει. Εκεί διαβάζεται καλύτερα η πραγματικότητα. Εκεί γίνονται ουσιαστικές ιδεολογικές αντιπαραθέσεις και αναζητήσεις. Εκεί διασταρώνονται, διαγωνίζονται οι προτάσεις. Εκεί, πιο ώριμα, αποτιμίεται το χτες. Εκεί, πιο σήγουρα, χαρά

Ηκυβέρνηση της ΝΔ βαδίζει στα χνάρια των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ παίζει επικοινωνιακά με την αύξηση των 35 ευρώ που θα δοθεί στο ΕΚΑΣ από την 1η Γενάρη του 2007. Φυσικά, η κυβέρνηση προσπαθεί να κρύψει το γεγονός ότι ήταν η κυβέρνηση Μητσοτάκη που με τον αντιασφαλιστικό νόμο 1902/1990 πετσόκωψε από την 1η Γενάρη του 1991 την καταβαλλόμενη κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ. Μέχρι το Δεκέμβρη του 1990 η κατώτερη σύνταξη ήταν ίση με 20 Ήμεροισθια Ανειδίκευτου Εργάτη (ΗΑΕ) της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (ΕΓΣΣΕ). Η κυβέρνηση του Α. Παπανδρέου, μετά την εκλογική νίκη του ΠΑΣΟΚ τον Οκτώβρη του 1993 διατήρησε την αντιασφαλιστική αυτή ρύθμιση, αθετώντας τις προεκλογικές της υποσχέσεις (παλιά τέχνη κόσκινο όλων των κυβερνήσεων) ότι θα καταργούσε όχι

Στην 1η στήλη καταγράφουμε την προείδη την ΗΑΕ για την περίοδο 2004-2007. Στην 2η στήλη υπολογίζουμε πόσο θα ήταν η σύνταξη εάν ισούνταν με 20 ΗΑΕ. Στην 3η στήλη παραθέτουμε την καταβαλλόμενη κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ και στην τελευταία τις επήσεις απώλειες. Η απομική απώλεια την τετραετία 2004-7 θα ανέλθει σε 5408,32 ευρώ. Σε σχέση με την πρώτη πενταετία η συνολική απομική απώλεια θα αυξηθεί κατά 2,75 φορές!

■ Ποιοι και πόσοι από τους συνταξιούχους του ΙΚΑ:

Σύμφωνα με τον προϋπολογισμό του 2005 του ΙΚΑ, οι

ΕΤΟΣ	ΗΑΕ	20 ΗΑΕ	ΚΑΤΑΒΑΛ ΣΥΝΤΑΞΗ	ΑΠΩΛΕΙΑ
1.1.2004	24.22	484.40	411.76	653.76
1.9.2004	25.01	500.02	411.76	441.3
1.1.2005	25.56	511.12	428.23	746.01
1.9.2005	26.41	528.20	428.23	499.85
1.1.2006	27.17	543.40	445.37	882.27
1.9.2006	27.96	559.20	445.37	569.15
1.5.2007	29.39	587.80	463.18*	1615.98

*Υποθέτουμε για το 2007 αύξηση 4%

δε συνταξιούχοι «λόγω θανάτου» 1018 ευρώ.

Από τους 258.081 δικαιούχους μέρους ή όλου του ΕΚΑΣ οι 157.415, που είναι συνταξιούχοι γήρατος και αναπτρίας, έχασαν και αυτοί 1451,42 ευρώ από το νέο υπολογισμό της σύνταξης. Άρα το επήσιο όφελος του καθένα απ' αυτούς ήταν 643,86 ευρώ, ενώ των συνταξιούχων θανάτου λίγο μεγαλύτερο. Σημειώνουμε και πάλι, ότι μιλάμε για μια μικρή μειοψηφία συνταξιούχων.

Ποιες κατηγορίες συνταξι-

κία για μερικές δεκάδες ευρώ ετήσιο εισόδημα αυτοί οι συνταξιούχοι να μη παίρνουν δεκάρα ΕΚΑΣ και είχε υποσχεθεί ότι θα αυξήσει τα κλιμάκια του ΕΚΑΣ. Την υπόσχεσή του αυτή την ξέχασε το Μάρτη του 2005 και έτσι με την ΚΥΑ που έβγαλε έκοψε αυτούς τους συνταξιούχους από το δικαιώμα στο ΕΚΑΣ για 49,78 ευρώ εισόδημα. Το ίδιο επαναλήφθηκε και στις 27 Μάρτη του 2006 από το νέο υπουργό Εργασίας Σ. Τσιτουρίδη που έβγαλε την ΚΥΑ για το ΕΚΑΣ του 2006. Ενώ γνώριζε εκ των προτέρων ότι το καθαρό επήσιο εισόδημα από συντάξεις ανερχόταν σε 7200,44 ευρώ, αποφάσισε ότι οι συνταξιούχοι που έχουν εισόδημα μεγαλύτερο από 7165,71 ευρώ δεν δικαιούνται δεκάρα ΕΚΑΣ. Ετσι, το 2006 ο μονοσυνταξιούχος του ΙΚΑ στερήθηκε το

■ ΕΚΑΣ

Επίδομα εξαπάτησης

μόνο αυτή τη ρύθμιση αλλά και τους τρεις αντιασφαλιστικούς νόμους που είχε ψηφίσει η ΝΔ. Αντί για επιστροφή στο προηγούμενο καθεστώς, τον Ιούλη του 1996 καθίρωσε το ΕΚΑΣ.

Ανακύραμε από το αρχείο μας μια μελέτη του περιβόλου του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΣΕ για τις απώλειες της κατώτερης σύνταξης του ΙΚΑ, γήρατος, αναπτρίας και θανάτου, την πενταετία 1/1/1991-31/12/1995. Δε νομίζουμε ότι θα τολμήσει κανείς να ισχυριστεί ότι το θεσμικό αυτό όργανο του συστήματος φουσκώνει τις απώλειες. Σύμφωνα, λοιπόν, με τη μελέτη, 500.000 συνταξιούχοι έχασαν ο καθένας 670.000 δρχ. (1966 ευρώ), ενώ συνολικά για τους συνταξιούχους του ΙΚΑ η απώλεια ήταν 287.17δισ. δρχ. (842,77 εκατ. ευρώ). Την περίοδο 1/1/1996-31/12/2006 οι απώλειες ήταν σημαντικά μεγαλύτερες από το διπλάσιο του ποσού των 842,77 εκατ. ευρώ που χάθηκαν την πενταετία 1991-95. Το συμπέρασμα αυτό το στηρίζουμε στον Πίνακα που δημοσιεύουμε.

Με βάση, λοιπόν, τον προϋπολογισμό του ΙΚΑ, το 2005 το 72,33% των συνταξιούχων (674.419 άτομα) δεν πήρε δεκάρα ΕΚΑΣ. Σύμφωνα με τον Πίνακα, οι αποκλεισμένοι αυτοί συνταξιούχοι έχασαν το 2005 οι μεν γήρατος και αναπτρίας από 1451,42 ευρώ οι

οιύχων του ΙΚΑ χάνουν το επίδομα; Για να μην κουράζουμε με αριθμούς και πίνακες θα σταθούμε στα δύο τελευταία χρόνια (2005 και 2006). Ξεκίνωντας από τους μονοσυνταξιούχους γήρατος και αναπτρίας, που παίρνουν την κατώτερη του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και την κατώτερη του ΕΤΕΑΜ επίσης αποκλείται από το ΕΚΑΣ, γιατί το συνολικό επιτρεπόμενο οικογενειακό εισόδημα για να πάρουν έστω το τελευταίο κλιμάκιο είναι μικρότερο από το διπλάσιο του ατομικού επιτρεπόμενου εισοδήματος. Αυτό συμβαίνει σταθερά όλα τα χρόνια από το 1996 που καθιερώθηκε το ΕΚΑΣ. Για παράδειγμα, το 2006 το ατομικό επιτρεπόμενο εισόδημα ήταν 7165,71 ευρώ και το επιτρεπόμενο οικογενειακό εισόδημα 13009,2 ευρώ, ενώ το διπλάσιο είναι 14331,42 ευρώ.

Νομίζουμε ότι δε χρειάζονται άλλα στοιχεία, γιατί έγινε φανερό ότι το ΕΚΑΣ είναι το τυράκι για να μη φαίνεται η φάκα. Είναι το δόλωμα για να παρατηθεί το συνταξιούχικό κίνημα από την απαίτηση για κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ ίση με 20 ΗΑΕ και για επιστροφή των κλεμμένων από το 1991.

ΕΚΑΣ για 34,73 ευρώ ετήσιο εισόδημα!

Ενα ζευγάρι συνταξιούχων που παίρνουν την κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και την κατώτερη του ΕΤΕΑΜ επίσης αποκλείται από το ΕΚΑΣ, γιατί το συνολικό επιτρεπόμενο οικογενειακό εισόδημα για να πάρουν έστω το τελευταίο κλιμάκιο είναι μικρότερο από το διπλάσιο του ατομικού επιτρεπόμενου εισοδήματος. Αυτό συμβαίνει σταθερά όλα τα χρόνια από το 1996 που καθιερώθηκε το ΕΚΑΣ. Για παράδειγμα, το 2006 το ατομικό επιτρεπόμενο εισόδημα ήταν 7165,71 ευρώ και το επιτρεπόμενο οικογενειακό εισόδημα 13009,2 ευρώ, ενώ το διπλάσιο είναι 14331,42 ευρώ.

Νομίζουμε ότι δε χρειάζονται άλλα στοιχεία, γιατί έγινε φανερό ότι το ΕΚΑΣ είναι το τυράκι για να μη φαίνεται η φάκα. Είναι το δόλωμα για να παρατηθεί το συνταξιούχικό κίνημα από την απαίτηση για κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ ίση με 20 ΗΑΕ και για επιστροφή των κλεμμένων από το 1991.

Αριστεροσύνη!

Στην παράδοση του εργατικού κινήματος είναι διακριτό το ρεύμα του οικονομισμού-ρεφορμισμού. Ενα ρεύμα που προσπαθεί να περιορίσει τους εργαζόμενους σε κάποιες διεκδικήσεις οικονομικού χαρακτήρα, μέσα στο πλαίσιο του καπιταλισμού. Ενα ρεύμα που ανείται την επαναστατική προσποτική. Άλλοτε ευθέως και άλλοτε βαφτίζοντάς την μόνιμα ανεπικαίρη.

Σ' αυτό το ρεύμα αντιτάχτηκε πάντοτε το ταξικό-επαναστατικό ρεύμα, ψυχή του οποίου ήταν οι κομμουνιστές. Αυτό το ρεύμα, χωρίς ποτέ να αρνείται την ανάγκη των οικονομικών διεκδικήσεων, υπέτασε τον οικονομικό στον πολιτικό αγώνα ή, αλλιώς, θεωρούσε τον οικονομικό αγώνα ως σχολείο για την επαναστατική διαπαιδαγώγηση της εργατικής τάξης.

Στο εσωτερικό του ταξικού ρεύματος αναπτύχθηκαν οικ ολίγες φορές αριστερές παρεκκλίσεις. Παρεκκλίσεις που αρνούνταν τη σημασία του οικονομικού αγώνα, του αγώνα για μερικές διεκδικήσεις στο πλαίσιο του καπιταλισμού, θεωρώντας ότι ο οικονομικός αγώνας σε κάθε περίπτωση οδηγεί στην ενσωμάτωση και πως αρκεί πεπαναστατική προπαγάνδα για τη διαπαιδαγώγηση του προλεταριάτου.

Αυτές είναι, μιλώντας σχηματικά, οι βασικές κατεύθυνσεις που σφράγισαν την ιστορική διαδρομή του εργατικού κινήματος. Εσχάτως, όμως, στη χώρα μας γνωρίζουμε ένα ακόμη ρεύμα, που διεκδικεί σκηνή πρωτοπορίας, όμως μόλις του ξύσει λίγο το ταξικό λούστρο αποκαλύπτεται σαν ένα αισχρό ρεφορμιστικό δημιούργημα, με σεκταριστικά και πραξικοπηματικά χαρακτηριστικά. Για να το πούμε με μια λαϊκή έκφραση, είναι το ρεύμα εκείνο που βγάζει φλας αριστερά για να στρίψει δεξιά.

Αναφερόμαστε στο «δόγμα Περισσού», που το βλέπουμε να κάνει την εμφάνισή του και πάλι στη μεγάλη απεργία των δασκάλων, που βρίσκεται σε εξέλιξη. Ο Περι